73STE JAARGANG No. 9553 ZATERDAG 25 FEBRUARI 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao
Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Tweede contakt-vergadering van Lokale werknemers

„Uitgezonden employé's" en pers op deze bijeenkomst niet toegelaten

In afwachting Adviescommissie is het Comité ontbonden

Willemstad. — In La Casa Dominicana, op Pietermaai, hielden gisteravond de lokale employe's van de CPIM hun tweede kontakt-vergadering. Deze vergadering, welke werd voorgezeten door de heer Jan Schoop, die op de eerste kontakt-avond tot diskussie-leider was benoemd, werd bijgewoond door 150 tot 200 lokale employe's. De pers werd de toegang tot de vergadering ontzegd, maar uit gesprekken welke onze redakteur na afloop van de vergadering met diverse employe's had, bleek, dat de employe's verschillende grieven naar voren hebben gebracht.

Deze grieven en suggesties werden door een stenograaf genotuleerd en zullen binnen enkele dagen aan de Adviescommissie van Employé's worden overhandigd met het verzoek een en ander namens de lokale employé's met de direktie van de CPIM op te nemen.

Men zou proberen datgene, wat naar voren werd gebracht, reeds dinsdagmiddag a.s. op de door de Adviescommissie uitgeschreven kontakt-middag, waarover wij gisteren schreven, aan dit lichaam te overhandigen.

Ook „uitgezonden employe's" werd toegang geweigerd.

De Adviescommissie van employé's, welke door het Comite van lokale employe's was uitgenodigd deze bijeenkomst bij te wonen, had in een brief aan het Comite medegedeeld tot haar leedwezen niet in een positie te zijn deze contaktvergadering bij te wonen. Wel zouden er enkele leden van de Adviescommissie blijk van hun belangstelling geven.

Deze leden, de heren Boot en van Duijnen werden na hun aankomst in La Casa Dominicana door een lid van het Comité uitgenodigd plaats te nemen in de vergaderzaal doch hen werd kort nadat zij plaats hadden genomen, door de diskussie-leider medegedeeld dat zij niet tot de diskussie-avond konden worden toegelaten, aldus vernemen wij.

Dit omdat de vergadering alleen belegd was voor lokale employe's (beide heren behoren tot de kategorie „uitgezonden employe's) waarop genoemde heren zich uit de zaal verwijderden.

Deze beslissing van de diskussie-leider werd door velen met applaus begroet. Andere aanwezigen echter zouden het niet eens zijn geweest over deze beslissing van de diskussie-leider.

Aan het einde van de vergadering vroeg de heer Schoop, de diskussie-leider, of er leden waren die een voorstel tot afkeuring van zijn handelwijze hadden, doch hoewel diversen het niet eens waren met deze handelwijze, werd een motie van afkeuring niet ingediend.

Voorlopig geen bijeenkomsten meer

Op de vergadering van gisteravond in La Casa Dominicana werd ook besloten dat er voorlopig geen contaktvergaderingen van lokale employé's meer gehouden zullen worden. Men zou de Adviescommissie gelegenheid willen geven de te overhandigen grieven naar behoren met de direktie op te nemen. Het Comité is dan ook ontbonden.

De distrikts-gouverneur van de Lions International, Frederico Hanst, arriveerde gistermorgen, met nog enkele andere belangrijke Lions van Maracaibo, op ons eiland. Deze Lions zullen hedenavond aanwezig zijn op de grote Gala receptie van de Lions Curaçao in de club CSC.
De gasten werden opgewacht door de Lions Harry de Jongh, Alfred Moron Jr, Ivan Moreno en Emile Dankmeier.

Het gaat goed met Soto

Nu nog elektra

Willemstad. — Al degenen, die de Santa Cruz-baai dezer dagen bezoeken — en dat zijn velen — staan verrast over de grote aktiviteit, die er heerst rond de parochiekerk van Soto. Machtige bulldozers trekken aan de overkant van de kerk brede sporen en egaliseren het terrein.

Op dit bouwrijp gemaakt terrein zal de nieuwe 7-klassige R.K. Jongensschool komen onder leiding van de Fraters van Tilburg. Meer oostelijk van de kerk wordt eveneens hard gewerkt. Daar komt een nieuwe dokterswoning met een modern medisch centrum.

Hiermede is het echter niet afgedaan, want binnenkort hoopt men eveneens te beginnen met de aanbesteding en bouw van een groot Internaat, plaats biedend aan een honderdtal jongens, en een Fratershuis. De eerste voorbereidingen van dit grootse werk zijn reeds aangevangen. Op 1 september van dit jaar hoopt men immers de jongensschool te openen en 1 januari 1957 zal de bouw van Fratershuis en Internaat zo ver gevorderd zijn, dat met de lessen begonnen kan worden.

Ook particulieren in deze omgeving, die zich hier zullen vestigen, hebben hun terreinen reeds schoon gemaakt. Alle tekenen wijzen er op, dat ten oosten van het nieuwe medisch centrum het geprojecteerde dorpje van 50 huizen spoedig zal zijn volgebouwd. Het schijnt tevens in de bedoeling te liggen enkele politiewoningen te bouwen en een groot sportterrein aan te leggen.

Wanneer men dit zo allemaal ziet, begrijpt men zeer goed het antwoord van het Bestuurscollege tijdens de begrotingsbehandeling, waar het verklaarde, dat „ook Soto zo gauw mogelijk aan elektriciteit geholpen moet worden". Het is dan ook voor alle belanghebbenden van zeer groot belang dat de onderhandelingen hierover vlot zullen verlopen, want de groei van Soto is onmogelijk zonder een goede elektriciteitsvoorziening. Maar met elektra wordt het gehucht Soto het stedeke Soto.

Britse kruiser „Kenya" in La Guayra

La Guaira. — Dezer dagen voer de Britse kruiser „Kenya" de haven van La Guaira binnen voor een officieel bezoek aan Venezuela.

Het oorlogsschip arriveerde omstreeks acht uur in de ochtend. Reeds om half tien werd voor vertegenwoordigers van de Venezolaanse en buitenlandse pers een conferentie belegd.

Op het programma stonden verschillende beleefdheidsvisites die door de Commandant van de kruiser en zijn officieren werden afgelegd o.a. bezocht de Commandant het Ministerie van Defensie, het Ministerie van Buitenlandse Zaken, de Gouverneur van het distrikt en de Chef van de Venezolaanse Marine.

Machinale registratie Bevolkingsbureau's

Willemstad. — De I.B.M.-tabuleermachines kunnen voor de meeste administratie-systemen gebruikt worden, doch voor de afdeling Bevolking zou men de voorkeur geven aan een andere (niet ponssysteem) methode.

Voor deze andere methode vertoeft momenteel op de Antillen een vertegenwoordiger van de Buko Bureau- en Kantoor-organisatie te Amsterdam, de heer Trouw, die maandag voor de leden van de Regeringsraad, waarbij Z.E. de Gouverneur aanwezig zal zijn, een demonstratie zal geven met de citograf, een Zweeds machinaal registratiesysteem.

In Nederland zijn reeds 80 tot 90 gemeenten, w.o. Haarlem en de meeste provinciale hoofdsteden, tot de citograf overgegaan.

Gisteren bezochten de heren Trouw en Hollander het eilandgebied Aruba, aldus vernemen wij uit goede bron.

Naarden — Cockie Gastelaars heeft bij wedstrijden te Naarden de 100 meter vrije slag gezwommen in 1 min. 5 sec. Deze tijd is slechts 0.4 seconden boven het uit 1936 daterende wereldrecord van Willy den Ouden.

Belangrijk olie-conferentie in Caracas

Caracas. — Van een bijzondere correspondent te Caracas vernemen wij dat de afgelopen dagen een zeer belangrijke conferentie is gehouden en nog gaande is van direkteuren van filiaalbedrijven van de Koninklijke Shell in Latijns-Amerika.

Vertegenwoordigers van Argentinië, Brazilië, Peru, Colombia, Cuba en Mexico wonen deze conferentie bij, evenals Ir. H. ter Meulen, direkteur van de CPIM te Curaçao.

Deze bijeenkomst van Direkteuren en hoofdvertegenwoordigers is de eerste conferentie van de Latijns Amerikaanse filialen.

Op de vergadering zouden, zo vernemen wij uit goede bron, zaken, betrekking hebbende op de aktiviteiten van de Shell-filialen van dit Continent, worden besproken.

Morgen: "Mauretania"

Willemstad. — Naar wij vernemen zal morgenochtend vroeg de „Mauretania" onze haven binnenlopen. Het schip heeft 754 passagiers aan boord en zal, zo deelt men ons mede tot 12 uur des avonds binnen blijven. De winkels zijn tot half twee morgenmiddag geopend.

Het lijdelijk verzet in Montgomery ontwricht autobusdienst

Ralphe Bunche seint: houdt vol

Montgomery. — Duizenden negers in Montgomery gaven gisteren gehoor aan de oproep van hun predikanten om zich te voet naar hun werk te begeven als een manifestatie van het lijdelijk verzet tegen de rassendiscriminatie.

Zoals bekend boycotten de negers reeds negen weken lang de plaatselijke autobusdienst als protest tegen de veroordeling van een negerin, die weigerde het voor blanken bestemde deel van een bus te verlaten en in de afdeling voor negers te gaan zitten. Door de actie van de negers staat de autobusonderneming aan de rand van een faillisement. Tot dusverre werden 89 negers naar aanleiding van de boycot gearresteerd. De processen tegen hen zullen op 19 maart a.s. beginnen. Intussen duurt de boycot voort. Vele negers hebben een dienst georganiseerd om per auto naar hun werk te komen.

De organisatoren van de boycot, die Donderdagavond een bid-bijeenkomst hadden belegd, ontvingen een telegram van dr. Ralphe Bunche, een onder-secretaris van de Verenigde Naties en zelf een neger, waarin deze hen aanmoedigt tegen de „intimidatiemethoden van een politiestaat" stand te houden.

Te New Orleans schreef een aldaar verschijnend R.K. blad, dat alle R.K. leden van wetgevende organen, die ijveren voor rassenscheiding, automatisch zullen worden geëxcommuniceerd als dergelijke wetsvoorstellen worden aangenomen. De gouverneur van Louisiana verklaarde dat de kerk „ongetwijfeld gelijk heeft" als zij zegt dat rassenscheiding moreel verkeerd en zondig is. Hij voegde er echter aan toe dat het thans „wellicht het verkeerde tijdstip is om dit te forceren".

Te Whartom in Texas hebben middelbare scholieren en hun ouders geprotesteerd tegen het feit dat een basketbalwedstrijd door de school werd afgelast, omdat in de ploeg van de tegenpartij een neger was opgenomen.

Te Tavares in Florida zijn twee bomaanslagen gepleegd op de woning van een journaliste, mevrouw Mable Reese, die tegen rassenscheiding is.

Op Dr. Albert Plesman Luchthaven arriveerde gistermorgen Prof. De Vries, met echtgenote en zijn zoon. De Professor werd verwelkomd door Dr. Chris Engels, Lucila Engels en Henk Dennert, de administrateur van C.C.C.
Prof. Dr. De Vries komt uit Amerika waar hij in dienst was van de Wereldbank. Gelijk de „Amigoe" reeds eerder schreef is Prof. De Vries naar Curaçao gekomen om hier het oprichten van een Universiteitscentrum, het plan van Chris Engels, te bestuderen. Met verschillende autoriteiten heeft de gast reeds besprekingen gevoerd.

Adenauer zuivert de coalitie

Bonn. — De Christen Democratische partij van bondskanselier Adenauer heeft Vrijdag de hoofdgroep van de Liberale Partij onder dr Thomas Dehler uit de regeringscoalitie gesloten. Besloten werd de dissidente liberalen in de coalitie te houden — aldus een woordvoerder van de Christen Democraten.

Adenauer houdt nu nog een hecht blok over van 283 der 497 zetels in de Bondsdag.

Door te geven en te nemen heeft Adenauer de steun van de socialisten verkregen om de grondwetswijzigingen door te voeren, die nodig zijn om de "Bundeswehr" van een half miljoen man te kunnen vormen.

Deze overeenkomst tussen de twee grootste groepen van het Duitse politieke leven, die elkaar steeds fel bestreden hebben, is een feit zonder weerga in de geschiedenis van Duitsland na de oorlog.

Het uitstoten van de "orthodoxe" liberalen is een uitvloeisel van de gebeurtenis in Noord Rijn land-Westfalen van deze week, waar de Christen Democratische regering door de liberalen ten val werd gebracht.

„Welterusten", suksesvol toneelstuk van leerlingen Schroederschool

Spel van medespelers op hoogstaand peil

Emmastad. — Gisteravond vond in Sociëteit „Asiento" de opvoering plaats van het toneelstuk „Welterusten", door leerkrachten van de H. J. A. Schroederschool ter gelegenheid van het vijfentwintig jarig bestaan hiervan. In het inleidend woord, dat in het programma is opgenomen, schrijft het personeel, dat men hiermede de gemeenschap op bescheiden wijze aan dit feit wilde herinneren. Welnu, men is er volledig in geslaagd.

Het was te ongeveer even over half negen, dat ds Steenstra het podium betrad om zich tot de aanwezigen te richten en daarbij de leden van de Direktie, het Clubbestuur van „Asiento" en enkele andere vooraanstaande leden van de staf van de CPIM in het bijzonder bedankte voor hun aanwezigheid en belangstelling. Op deze Ouderavond wilde het personeel van de H.J.A. Schroederschool een apart vak gaan beoefenen en wel de opvoering van het toneelstuk in drie bedrijven „Welterusten". De idee is van de heer Colijn en de aanwezigen zullen zo in de gelegenheid zijn zelf hun mening over de prestaties van de leraren op dit gebied te vormen.

Het geheel speelt zich af in het nieuwe landhuisje van de familie Hapgood in een buitenwijk van een Engels stadje. De gepensioneerde Mr Hapgood (Joop van Laere) is met zijn vrouw, Mary Hapgood (Rien van Spankeren), naar een landhuisje verhuisd in een buitenwijk van het Engelse stadje Dorking.

Van de kinderen woont alleen Ted (Jan Klooster) met zijn jonge vrouw Dandy (Ina Fonville) en de baby in, vanwege de woningschaarste.

Moeder Hapgood kan er maar niet aan wennen, dat de kinderen bijna allemaal uitgevlogen zijn en het ouderlijke huis niet meer nodig schijnen te hebben. En iedere avond bidt zij dan ook vurig, dat eens de dag mag aanbreken, dat ze allemaal weer thuis zijn.

In het eerste bedrijf zien wij de kinderen verwacht en ook onverwacht terugkeren, terwijl ze er op rekenen bij „Moeders" te kunnen logeren. Alleen dit is niet meer het ruime huis te Streatham, maar het piep kleine landhuisje te Dorking.

Ze brengen behalve bergen bagage ook nog hun persoonlijke problemen mede en scheppen tezamen het nieuwe probleem „Waar moeten we slapen"?

In het tweede bedrijf zien we hoe dit door de praktische vrouw Hapgood wordt opgelost, terwijl in het derde bedrijf ook de andere problemen tot een goed einde gebracht worden.

Maar zelfs Ma Hapgood komt tot de konklusie, dat „alle kinderen weer thuis" een schone droom is, die echter in werkelijkheid soms meer weg heeft van een nachtmerrie.

Behalve de reeds genoemden, namen nog deel aan dit toneelstuk: Doortje van Andel en Riet Sperwer, onderscheidenlijk als de dochters Myra en Phyllis; Daaf Beilo en Carl Thyssen als de schoonzoons George (Sproet), en John, terwijl Jacques van Bochove als Charlie Hobson, met wie Arthur (Ton Emit) (zoon van de Hapgoods) tijdens zijn reis naar huis kennis maakte en te logeren bij zijn ouders vroeg.

Verdere medewerkers waren: heer Hagedoorn (décor), Ton Cuyk (souffleur), mevr. Engelsman en mevr. Hulsebosch (grime). A. Oosterhoud (inspeciënt) en Eddy Waas (klas 10) programma en reclameplaat). Regie van de heer D. Colijn.

Aan het einde moesten de deelnemers een warm applaus van het dankbare publiek in ontvangst nemen.

Het was zoals ds Steenstra na de opvoering zeide, een „samenspelen en samengeven". Het gebodene stond op een hoog peil en alle personen waren goed in hun rol. Bijzondere vermelding verdienen echter Rien van Spankeren en Joop van Laere, die in de hoofdrollen van moeder en vader Hapgood, zichzelf overtroffen. Wij twijfelen er niet aan of het sukses van deze avond wel velen naar de volgende opvoeringen zal trekken.

Een woord van gelukwens aan de heer Colijn, hoofd van de H. J. A. Schroederschool en zijn personeel, is hier zeker op zijn plaats. Moge deze school nog vele jaren haar heilzame werk in het belang van de jeugd blijven doen.

Prins BERNHARD der Nederlanden over de verhouding Amerika-Europa

Het COMMUNISME moet ideologisch bestreden worden

Eenwording van Europa noodzakelijk voor behoud

Amsterdam. — Hier volgt de vertaling van de rede door Z.K.H. de Prins der Nederlanden te Parijs gehouden voor de „Men's Club of the American Cathedral". „Het voorrecht, u vandaag hier te mogen toespreken, verschaft mij de gelegenheid te spreken over een onderwerp, waarmee ik veel bezig ben — ik weet, dat het u net zo gaat — en dat is de verhouding tussen Amerika en Europa. In deze kring behoef ik op de betekenis van deze verhouding nauwelijks nadruk te leggen. Zij toch is de basis, waarop het voortbestaan en de verdediging van ons gemeenschappelijk erfgoed, onze vrije instellingen, rust. En tegelijk is zij het middel om de kracht van de vrije wereld te meten.

Nu is „verhouding" een ruim begrip. Men zou „vriendschap" of „alliantie" kunnen prefereren.

Maar de verhouding tussen de Verenigde Staten en Europa houdt niet alleen vriendschap en alliantie in, het omvat ook een hele serie van wederzijdse banden en belangen, zoals de talloze banden, die de leden van een familie samenbinden.

Het is deze familieverhouding, die zich in onze groeiende Atlantische gemeenschap geleidelijk ontwikkelt, zij het misschien niet zonder gebeurlijke spanningen.

Het enkele feit, dat af en toe verschillend inzicht zich openbaart, is geen reden voor ongerustheid. Van belang is slechts, dat ons gemeenschappelijk ideologisch platform solide blijft, en dat eventuele verschillen worden opgelost in een geest, die geen wrok achterlaat.

Wat onze gemeenschappelijke ideologie betreft, zowel de lessen der geschiedenis als de werkelijkheid van vandaag, waarschuwen ons die te handhaven en te versterken.

Of men nu het noodlottige mislukken in het oude Griekenland van het oplossen van interne ideologische verschillen in herinnering roept, of dat men kijkt naar het hoofdthema van de communistische propaganda — die immers volhoudt, dat de Westerse kultuur geen vat heeft op de massa, geen visie heeft met betrekking tot de minder ontwikkelde gebieden en door interne tegenstellingen te gronde zal gaan — het is zonder meer duidelijk, dat een gemeenschap met gemeenschappelijke idealen en gebaseerd op een kultuur, absoluut vereiste is om deze tijd te kunnen overleven.

Er is geen overeenstemming over de vraag of het karakter van de communistische aanval voornamelijk ideologisch dan wel materieel is. Aan de ene kant verminderde de communistische kracht in tal van landen, ook in het mijne, aanzienlijk, zodra na de oorlog een ekonomisch en sociaal evenwicht was hersteld. Maar de ervaring in tal van andere landen leert, dat de macht van het communisme veelal in zijn ideologie ligt, in zijn appèl aan emotionele krachten.

Wanneer we voorts als feit accepteren, dat voor velen, de hele wereld over, communisme een soort geloof is, dan is er maar een konklusie. **En wel deze, dat we het communisme moeten tegemoet treden op het terrein van ideeën, dus op ideologisch terrein.**

Wat is nu de huidige staat van onze gemeenschappelijke ideologie? Kunnen we zeggen, dat haar basisprincipes, de betekenis van het individu en de vrijheid, nog steeds essentieel zijn in het leven van onze Westerse gemeenschap? Kunnen wij volhouden, dat de aantrekkingskracht van de Westerse kultuur sterk genoeg is, niet alleen om in eigen land de propaganda van de totalitaire ideologieën te weerstaan, maar ook om de verlokking van de communistische beloften in de minder ontwikkelde landen het hoofd te bieden? Of moeten we erkennen, dat er tekenen zijn, die ons verontrusten, dat er scheuren in de muur van onze ideologische eenheid zijn, die hersteld moeten worden.

Alvorens op deze vragen het ant-

(Vervolg naar pag. 6.)

Oerwoudrebellen zullen zich tot het uiterste verzetten

Rio de Janeiro. — Een militaire woordvoerder heeft gisteren in Rio de Janeiro medegedeeld, dat majoor Veloso, de leider van de opstand van de leden van de Braziliaanse luchtmacht, zich met een handvol aanhangers te Jacarea Canga bevindt. Het vliegveld van dit stadje zal na een bombardement door parachutisten worden aangevallen — zo werd aan de mededeling toegevoegd. Men verwacht dat de rebellen zich zullen overgeven.

Het Franse persbureau AFP meldt, dat uit andere berichten de gevolgtrekking is te maken, dat men niet precies weet, waar majoor Veloso zich wel bevindt. Drie sergeants, die te Santarem aan de rebellen ontvlucht zijn, deelden aan de autoriteiten mede dat Veloso en nog zes officieren, gesteund worden door 200 militairen, die uit het Amazonegebied afkomstig zijn. De opstandelingen zullen zich tot het uiterste verzetten, zo verklaarden zij.

De regenbuien van de laatste dagen zijn zwaar en hevig. Overal ondervindt men last van het hemelwater, dat nu in wel wat grote hoeveelheid op ons eiland is gevallen. De afgelopen nacht vielen zelfs tonnen water op Curaçao. Ook de wegenbouw heeft hier last van. Op de bovenstaande eerste twee opnamen ziet men hoe de regen van de uitgegraven binnenkort tweede baan van de Schottegatweg nabij Grootkwartier een gracht heeft gemaakt. Gelukkig, dat goede riolen voor een vlotte afvloei zorgen. Echter moeten nog vele riolen aangelegd worden. Op het (rechts) derde fotootje ziet men het water met brute kracht langs de weg stromen in een riool, die slechts gedeeltelijk langs de weg achter het Krankzinnigengesticht op Grootkwartier is aangelegd. Het belang van een goede riool is met de laatste regenbuien wel voldoende bewezen.

„Marktanalyse"

Willemstad. — In het Maandblad voor de Handel en Nijverheid van Curaçao schrijft drs H. J. Sprock over het onderwerp „Marktanalyse" het volgende:

Naast budgetonderzoek zijn er andere vaak meer eenvoudige methoden en werkwijzen, die een indruk en overzicht zullen geven op het ekonomisch klimaat van een land of gebied.

Een van deze methoden van ekonomisch onderzoek is het marktonderzoek, een veel gehanteerd instrument, dat de gebruiker in staat kan stellen een gezonde bedrijfspolitiek te voeren, en de Overheid de juiste invloed uit te oefenen.

In het algemeen is het doel van een marktonderzoek uiterst praktisch, nl. de bedrijfsleiding in staat te stellen een, niet op intuitie, doch op feitelijk onderzoek gebaseerd kwalitatief en kwantitatief inzicht van de markt te verkrijgen.

De bedoeling van dit artikel is de belangrijkheid aan te tonen, van het Marktonderzoek op de verkoopsmarkt. Het marktonderzoek is een steun, bij de pogingen om de afnemers te doen kopen, hetgeen het bedrijf te verkopen heeft, bijv. het opsporen van koopmotieven, welke in de reklame naar voren kunnen worden gebracht. Daarenboven vindt het middelen, waardoor aan bepaalde verlangens der afnemers tegemoet kan worden gekomen.

Het marktonderzoek is niet slechts een hulpmiddel, waarvan men zich behoort te bedienen, wanneer het konjunktuur van het bedrijf een ongunstige wending heeft genomen. Ook in andere tijden heeft het zijn volle nut voor een spoedige onderkenning der faktoren, welke de toekomstige verkoopmogelijkheden beïnvloeden, zulks met het oog op de vraagstukken van inkoops-, investerings-, verkoopspolitiek en algemeen bedrijfsbeheer. Het is van veel belang op te merken, dat men het meeste profijt van het marktonderzoek heeft, wanneer het systematisch en kontinu wordt verricht.

Dr F. G. Stridiron verstaat onder marktonderzoek (ten behoeve van de particuliere onderneming) „het onderzoek naar de omvang, de samenstelling en de eisen van de markten, als grondslag voor de bedrijfspolitiek". Naast deze ontegenzeggelijk rechtstreekse definitie, hadden wij graag gezien de volgende meer bedrijfsekonomische, en betrekking hebbende op marktonderzoek in de verkoopsmarkt: marktonderzoek is een proces teneinde de mogelijkheid van de markt tot het absorberen van een bepaald produkt, te weten, alsmede de golfbewegingen van de markt, en de preferenties van de kopers.

De voornaamste taak van de „business executive" is de toekomst van het betreffende bedrijf te bestuderen, te benaderen, en invloed er op uit te oefenen. Met de groei van de wereldhandel, gaat gepaard vergroting van deze verantwoordelijkheid. Als gevolg hiervan zijn de bedrijfsekonomen doorlopend op zoek naar nieuwe instrumenten, en bezig met het verbeteren van de bestaande (in een poging hun voorspellingen nauwkeuriger, hun bedrijven winstgevender en zekerder te stellen.

Strikt gesproken is marktonderzoek verre van een nieuw instrument in de handen van de ondernemer, hoewel de laatste jaren veel is gedaan tot verbetering van de toe te passen methoden van marktonderzoek.

Het beginpunt van marktonderzoek is een reële analyse, van hoeveel eenheden de markt kan absorberen, gebaseerd op de tegenwoordige consumptie, en door hoeveel instanties deze hoeveelheid wordt gedistribueerd. Bijv. dat er 100.000 paar schoenen per jaar worden gekocht zegt op zich heel weinig, het belangrijke is in deze: hoeveel schoenhandelaren zijn het die dit aantal gezamenlijk verkopen. Indien deze hoeveelheid door een of twee schoenhandelaren wordt verkocht, ligt de situatie heel anders dan indien 15 schoenhandelaren gezamenlijk dit omzetten.

Deze absorptie-potentie van de markt kan gemeten worden aan de gemiddelde produktieprestaties (of verkoopprestaties) van de onderneming. Deze informatie alleen, zal vaak een aantal ongedachte faktoren doen verrijzen. Indien bijv. de onderneming van mening is, dat het geen redelijk deel in de markt heeft, zal er onmiddellijk koortsachtig studies worden gemaakt van winstmarges, distributiekosten, of zelfs produktiekosten. Een van deze problemen kan als rem hebben gewerkt op de verkopen.

In de laatste jaren zijn „marketresearchers" tot de konklusie gekomen, dat zij niet zomaar de kopers kunnen vragen wat zij verlizen, daar de kopers het zelf niet weten. Het is mogelijk voor potentiële kopers het produkt te zien in hetzelfde licht als de verkoper. Dit probleem wordt benaderd door Amerikaanse firma's, die zg. „clinics" opzetten, ter bestudering van de reakties van de kopers ten opzichte van hun produkten. Terwijl deze methode een antwoord geeft (bij benadering) op WAT de konsument zal kopen, moet er echter meer bekend zijn, wil men weten, waarom een konsument koopt of.... waarom hij niet koopt. Van een strikt commercieel gezichtspunt, is dit soort studie voor de helft niet zo onpraktisch, als het op het eerste gezicht lijkt. Aangenomen kan worden, dat het keuze-element in de kooptraditie van de konsument, aangezien de werkelijke monopolitie niet bestaat (praktisch), en de koper gedwongen wordt zijn aankopen te selekteren uit een aantal konkurrerende merken. Door de reklame wordt deze selektie moeilijker. Om hierop verder te gaan, is nodig kennis van fundamentele menselijke reakties, aantrekkingsmotieven en afstootmotieven. De beslissing een artikel te kopen uit een reeks nagenoeg gelijke artikelen, is geen split-second beslissing gevormd door het verstand. Het is meer een proces bestaande uit indentificeerbare fazen. Voor de beslissing is er een keuze tussen verschillende artikelen; deze keus is gebaseerd op bewuste en onbewuste invloeden, meestal geheel onbewust voor de koper, maar die desondanks zijn beslissing mede bepalen. Reklame moet daarom gericht worden op de onzekerheid van de koper, en hem verlichten van de verantwoordelijkheid en de moeite van het beslissen.

Er zijn verschillende methoden om te komen tot gunstige resultaten. Maar ze hebben bijna allemaal een punt gemeen, en dat is, dat ze nooit de mensen op directe wijze vragen wat zij denken. Maar indien mensen vaak iets er op tegen hebben hun eigen gevoelens te beschrijven, zijn ze vaak te vinden om die van een ander tot in de finesses te bespreken. Dit heeft aanleiding gegeven tot wat bekend staat als de „projectie techniek". Laten wij aannemen dat u precies wilt weten, wat de mensen werkelijk denken van 2-persoons sportwagentjes. Indien u een persoon vraagt, waarom hij geen sportwagen koopt, zal hij zeggen, dat hen een grotere wagen nodig heeft, of dat hij er wel eens over nagedacht heeft, of hij zal u een of ander onbetekenend antwoord geven. Indien u echter als vraag stelt: Wat denkt u van mensen, die sportwagens rijden?, dan krijgt u misschien als antwoord, dat hij ze „snobs", „proletariërs", „burgerlijk", of een stel andere dingen vindt. Het is zeer wel mogelijk, dat hij zijn particuliere motieven geeft, waarom hij zelf geen sportwagen koopt. Dan heeft u kennis genomen van de problemen, die door uw reklame moeten worden opgelost.

Het opsporen van de verschillende en vaak duistere motieven, die koper beïnvloeden, is een gespecialiseerde baan, die nog in de kinderschoenen is. Echter in de tegenwoordige overbezette, dynamische markten, zijn zakenlieden gedwongen steeds meer en meer tot de maken van de faktoren, die leiden tot het kritieke moment, waarop de konsument zegt: „Ik zal dat nemen".

Het is duidelijk, dat marktonderzoek een belangrijkheid toenemende rol zal spelen in de beslissingen, te nemen door de bedrijfsleiding.

AGENDA

WEST-END
Zat. 19.00 en 21.00 uur en Zond. 10.30 en 20.30 uur, „The Wild One"
Zondag: 16.30 uur „Great Adventures of Captain Kidd" en 18.30 „El misterio del Rancho.

CINELANDIA
Zat. 19.00 en 21.00 uur; en Zond. 20.30 uur; „Seven Cities of Gold".
Zond. 13.30 uur, „Cattle Queen of Montana".

ROXY
Zat. 19.00 en 21.00 uur; en Zond. 20.30 uur, „The seven little Foys"
Zond. 10.30 „El mil amores" 16.30 Behind southernlines en 18.30 uur, „High society"

CARIBE
Zat. 18.00 ur „Hunted Trail"; 20.00 uur „Run For Cover"
Zond: 18.00 uur „Law of Penhandle"; en 20.00 uur: „Borderriver".

REX
Zat. 20.00 uur „Blackboard Jungle"
Zond. 18.00 uur Canadian Monties vs. Atomic Invaders"; 20.00 uur: „Glass Slipper"

ROYAL
Zat. 20.00 ur „The second chance"
Zond: 18.00 uur „Trail of the Arrow"; 20.00 uur „Al diablo las mujeres"

SUFFISANTTHEATER
Zat 20.00 uur; „Cattle Queen of Montana". Zond. 20.00 uur „Killer from Space"

WAAR HALEN WIJ BENZINE?
Gedurende dit week-end zijn de volgende gasoline-stations geopend:
P. Jansen, Sta. Rosa
P. Frederik, Salinja
D. Cardozo, Hendrikplein
G. C. de Haseth, Sta. Maria
Curaçao Motors, St. Helena.
H. J. Scheidelaar, Mundo Nobo.

AFGIFTE BEGRAFENIS VERLOVEN:
Dit week-end is met de afgifte van verloven tot begraven belast de heer P. L. Martijn, Oosterbeekstraat 38.

CPN-WACHTDIENST
Vanaf heden heeft de heer A. Visser de wacht op de pletterij.

De biljartcompetitie van de C.B.B.

Willemstad. — De biljartwedstrijden, uitgeschreven door de C.B.B. om het kampioenschap, werden gisteravond voortgezet in de JPF. club op Plantersrust. Als eersten speelden A. Flores (R.B.C.) tegen J. Girigori (D.W.S.) A. Flores, die in de absolute meerderheid was won deze wedstrijd. De wedstrijd K. Singer (P.B.V.) tegen E. Barkmeyer (C.S.C.) werd gewonnen door Barkmeyer. De laatste en meest interessante wedstrijd van de avond was die van A. Oehlers (D.W.S.) tegen S. Jacobina (C.S.C.).

Het slechte spelen van Oehlers was duidelijk te zien, terwijl Jacobino van zijn kant mooie punten miste door de bal te zacht te stooten. Deze twee spelers wogen tegen elkaar op, Jacobino won met een klein verschil van 6 punten. De belangstelling was goed en vooral het altijd aanwezig zijn van de bestuursleden van de C.B.B. is een grote stimulans voor deze wedstrijden. Op maandagavond a.s. worden weer wedstrijden gespeeld in de JPF. Het programma is: J. Lenderbor (CSC) tegen C. Donker (P.B.V.); F. de Haan (D.W.S.) tegen C. Specht (R.B.C.); A. Durand (D.W.S.) tegen V. Fullinck (R.B.C.).

Het P.S.V.-tennistournooi

Willemstad. — In het kader van het PSV tournooi, welk ter ere van het 20 jarig bestaan van PSV werd gehouden, is gistermiddag op de banen te Mundo Nobo de herendubbelwedstrijd gespeeld tussen Went-Aschmoneit van Asiento en Broeren/v. Aarum van de KLM.

De eerste set was een eenvoudige overwinning voor het Asiento dubbel. Pas in de tweede set was het KLM. dubbel actiever. De KLM-ers konden echter niet verhinderen dat zij zowel de tweede als de derde set verloren met 6-2, 6-2, terwijl de eerste met 6-0 in hun nadeel eindigde. Het was echter een sportieve wedstrijd en men zal in de toekomst zeker rekening moeten houden met het KLM dubbel Broeren/v. Aarum. Zondagmiddag a.s. wordt de finale verspeeld van het gemengd dubbel tussen Gerharts/mej Jansen tegen Mevr. Stomp/Noordhoek Hegt.

Programma Baseball Federatie

Willemstad. — Van de Baseball Federatie op Curaçao ontvingen wij het volgende programma voor de komende weken. Wij laten hier dit programma ten gerieve van onze baseball-fans volgen:

26 febr. om 10 uur Stadion: Quisqueya — Sithoc (B-1); 4 maart om 10 uur Stadion: Three Horses — Bolivar (C-1); 11 maart om 14 uur Stadion: Lucky Strike — Winnaar B-1 (D-1); 18 maart om 10 uur Stadion: Winnaar C-1 — Winnaar D-2 (E-1); 25 maart om 14.30 uur Stadion: Finale D-1 — E-1.

25 febr. om 14. uur Stadion: Unidos — P.S.V. (A-2); 26 febr. om 14 uur Sithoc-terrein: Los Tigres — Sta. Rosa Indians (B-2); 3 maart om 14 uur Stadion: Deportivo Venezuela — Winnar A-2 (C-2); 10 maart om 14 uur Stadion: Winnaar B-2 — Winnaar C-2 (D-2).

Werkeloosheid in Nederland in 1955

Aan het eind van het jaar 1955 bedroeg het aantal werkloze mannen (inclusief arbeiders op werkverschaffingsobjecten) in Nederland 62.799 tegen 81.463 aan het eind van 1954; eind 1953 was dit aantal 111.632.

Het aantal werklozen bewoog zich gedurende 1955 doorlopend aanzienlijk beneden de cijfers van 1954, zoals blijkt uit de volgende staat:

Eind van het:	1954	1955
1e kwart.	86.801	65.942
2e kwart.	49.563	34.039
3e kwart.	36.809	27.631
4e kwart.	81.463	62.799
Gunstig verschil		
1e kwartaal		20.859
2e kwartaal		15.524
3e kwartaal		9.178
4e kwartaal.		18.664

De belangrijke vermindering der werkloosheid was in hoofdzaak toe te schrijven aan de blijvend gunstig conjunctuur in vele takken van het bedrijfsleven. In alle sectoren van het bedrijfsleven, met uitzondering van de landbouw, was het aantal werkloze mannen lager dan een jaar geleden.

Per 1000 mannelijke beroepsbeoefenaren was het aantal werklozen aan het eind van 1955: 20 tegen 26 aan het eind van 1954. Ultimo 1953 was dit aantal 36.

Parijs. — Vijftien kanaries hebben drie gezinnen in een voorstad van Parijs van de verstikkingsdood gered. De eigenaar die door het lawaai van de vogels werd gewekt, ontdekte dat het huis vol gas was, dat uit een gesprongen pijp in de kelder stroomde. Negen kanaries bleken toen al te zijn vergast.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

Aardolie, rum en water

(Buiten verantwoordelijkheid der Red.)

Men is bezig de aanvoer van aardolie te doen evenaren (overtreffen) door de invoer van rum. De vrije zône — de hoop van Curaçao — werd reeds gedoopt met dit zoete destillatieprodukt.

Wanneer de olie door inlandse konkurrentie het ruime sop kiest, hebben wij nog altijd de rum, zegt men.

Naar verluidt overweegt men de mogelijkheid om de verlaten tankstations en buizenstelsels van de CPIM tegen een zacht prijsje over te nemen.

Zelfs gaan er stemmen op om de rum nu al door het buizennet van de Landswatervoorziening te pompen teneinde de distributie te bevorderen. De Luitenwijken, die nu rumdorst lijden zullen worden bediend door rumtankwagens.

Er zijn ook al aanbidders van Bacchus, die bereids de mond spoelen en gorgelen, eventueel maag en darm doordrenken met de weldadig aandoende rum, aangezien dit geneeskrachtige vocht toch nog altijd goedkoper is dan gewoon water. Gewoon, heel simpel H2O.

In de Curaçaose Raad werd de degen gekruist om een maandelijkse waterrekening van 8 m3 leidingwater, en de grote man betaalt hiervoor ƒ 14.25 en de grote man slechts ƒ 12.—. Dat is a-social riep men. Weet de Curaçaose Raad, dat er ingezetenen zijn die ook deze ƒ 12.— betalen niet per maand, maar per week. ƒ 12.— voor een truck grondwater, versterkt met zichtbaar groen, wier, en onzichtbaar „weet ik veel".

Er bevindt zich onder deze groep ingezetenen een bruid, die reeds twee jaar haar toilet maakt bij elektrisch licht. Maar zij heeft 27 jaar moeten wachten voor de Overzeese Gas Mij. die Den Haag — Willemstad per telex in een sekonde doet — haar huis kon bereiken.

Nu wacht deze bruid, bijna oud van dagen, maar nog jong van doen, al 20 jaren op de Landswatervoorziening om toch maar een verfrissende douche te kunnen nemen, zodat zij straks niet hoeft te blozen in tegenwoordigheid van St. Petrus.

Deze groep ingezetenen wonen op nog geen 400 m. van het LWV-net. Het zijn bewoners van de koninklijke Seroe Loraweg. Het is een onder oudjes bekend gebied. Het is een onder oudjes dat niet van plan is op tijd de vier voorten belastingen op zijn huisje te betalen, ondanks de meerdere kosten. Zegt de man: Zo ontvang ik dan vier plakkaten, weet je wel: In naam der Koningin. Deze plakkaten zijn een tekenende herinnering aan onze goede Koningin, die zich niet schaamde onze Seroe Lora te bezoeken.

Maar de vele gezagshebbertjes van LWV wachten zich wel hun gelakte schoenpunten te doen bezoedelen door het hoog opwaaiende stof van de Seroe Lora.

Mijne heren bestuurderen van Curaçao. In naam der Koningin haalt gij schmige a-sociale belastingen binnen. Welnu: In naam der Koningin: Geef water aan de Seroe Loraweg.

Das Leben in Curaçao

Weer zilveren GULDENS in Nederland

De Nederlandsche Bank ging met ingang van 16 januari 1956 over tot het in omloop brengen van nieuwe zilveren guldens.

De afgifte van muntbiljetten van ƒ 1 werd met ingang van diezelfde datum stopgezet.

De nieuwe guldens bestaan evenals de oude guldens, die tussen de twee wereldoorlogen in omloop waren, uit muntzilver van een gehalte van 720/1000.

De diameter en de dikte van de nieuwe guldens zijn echter kleiner. Daardoor is het gewicht gedaald van 10 tot 6,5 gram.

O.E.E.S erkent Nederland, Belgie en Luxemburg als de Benelux

De Raad van de Organisatie voor Europese Economische Samenwerking (O.E.E.S.) heeft besloten België, Luxemburg en Nederland met betrekking tot de inter-Europese handel als één geheel te beschouwen. De Raad verklaarde dat Benelux hierdoor op het gebied van de buitenlandse handel een der meest vooraanstaande mogendheden wordt.

Ontwikkeling van de Benelux

Op de jongste conferentie van ministers van de landen aangesloten bij de Benelux werd vastgesteld, dat gedurende de eerste negen maanden van 1955 de tendens tot benadering van het loonpeil in de drie landen aanhield.

Het ontwerp-arbeidsverdrag, dat het vrije verkeer van werknemers tussen de drie landen beoogt, werd goedgekeurd en zal aan de diverse parlementen worden voorgelegd.

Besloten werd onmiddellijk ingaand een aanvang te maken met de onderhandelingen voor gemeenschappelijke handelsakkoorden met derde landen.

Voorlopig nog geen einde aan de hevige vorst

De aanvoer van grondstoffen dreigt vast te lopen

Londen. — De weerkundigen, die elk weerbericht sinds de aanvang van de hevige kou in Europa de vorige maand, dooi voorspelden, zijn nu tot inkeer gekomen en voorspelden gisteren, dat de vorst tot diep in de volgende maand zal aanhouden. De doorgaans door zon overgoten Franse Rivièra was een van de koudste streken in Frankrijk met veel sneeuw.

Nabij Nice baggerde een skiploeg door twee meter diepe sneeuw om levensmiddelen en wijn te brengen naar 15 militairen, die sinds drie dagen in een berghut zijn afgesneden. Door de sneeuwstormen konden helicopteres de soldaten niet weghalen.

In Engeland veroorzaakte de vorst gisteren een ongeluk doordat een snijbrander, die werd gebruikt om bevroren buizen los te krijgen, een wolfabriek in brand zette, waardoor zes vrouwen en twee mannen om het leven kwamen. Ten Noorden van Londen slipte een autobus op de gladde weg, reed een speelplaats binnen en doodde twee kinderen en verwondde een ander ernstig.

In Verkhoidsk (Siberië), waar de koudegolf ontstond, steeg de temperatuur tot 3 graden boven nul. Voor de inwoners van de stad, die een temperatuur van 102 onder nul doormaakten, toen de koudegolf drie en een halve week geleden begon, kwam dit vrijwel overeen met een hittegolf. De warmere lucht bij de bron van de koudegolf betekende, dat tijdelijk de rest in Azië en Europa ook warmer zou worden, maar ook deze veranderstelling bleek voorlopig ijdele hoop te zijn: weerkundigen verklaarden, dat koude lucht zwaarder is en dat zij zich moeizaam laat verdringen.

In Utrecht, aldus meldt Reuter, is steenkool op de bon gedaan, aangezien de vorst in toenemende mate de aanvoer van onmisbare grondstoffen dreigt af te snijden.

In Oostenrijk en Zwitserland wordt de electriciteitsvoorziening bedreigd na drie weken ononderbroken vorst. In Midden- en Zuid-Italië hebben reddingsploegen met voedsel en medicijnen enkele bergdorpen weten te bereiken. De dooi heeft enkele aardverschuivingen veroorzaakt en ten Oostelijk deel van Asto, een stad van ongeveer 20.000 inwoners aan de Adriatische kust wordt door een ervan bedreigd.

In Recklinghausen (Duitsland) werd Engelbert Lehner, een 67 jaar oude Westduitse kluizenaar, die nooit van Adolf Hitler had gehoord, door kou en honger verdreven uit zijn schuilplaats in de bossen, waar hij 38 jaren lang als een beest heeft geleefd.

ISRAEL moet vertrouwen op de Verenigde Naties, aldus Eisenhower

Washington. — Voor de Senaats commissie voor buitenlandse zaken heeft gisteren minister Dulles verklaard, dat president Eisenhower bereid is de overeenkomsten grenzen tussen Israel en zijn Arabische buurlanden mede door de Verenigde Staten te doen waarborgen.

President Eisenhower had hem ook gemachtigd te verklaren, dat hij bijdragen van de Verenigde Staten zal voorstellen tot projecten in dat gebied ter bevloeiing en watervoorziening. Dulles legde er de nadruk op dat de Verenigde Staten niet van plan zijn tot het Midden Oosten vérzeild te geraken in een bewapeningswedloop. Doordat Israel veel kleiner is dan zijn buurlanden, ook in bevolkingsaantal, zou het een bewapeningswedloop tegen de Arabieren, die toegang hebben tot de voorraden van het communistische blok, niet kunnen winnen. Israels veiligheid is wellicht op de lange duur beter verzekerd door andere maatregelen dan de aankoop van nieuwe wapens, o.a. door vertrouwen op de Verenigde Naties.

Dulles zeide van oordeel te zijn dat het afschrikkender zou zijn indien de Westelijke mogendheden zich duidelijk tegen het gebruik van geweld door Israel of de Arabische staten zouden uitspreken en dat het aldus verkregen resultaat doeltreffender is dan het leveren van wapens. Het State Department — aldus Dulles, — hecht te nog niet zijn goedkeuring aan het verzoek van Saoedi Arabie tot de levering van nog 18 tanks. Hij kon niet de berichten bevestigen dat Rusland aan Saoedi Arabie wapens had aangeboden, doch vermoedde dat zij juist zullen blijken te zijn. Rusland wil zijn geweldige voorraad aan verouderde wapens gebruiken om moeilijkheden te scheppen — aldus de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken.

Kanalisatie van de RIJN, project van grote betekenis voor Nederland

Niet alleen van belang voor de scheepvaart, ook voor de landbouw

Stroomkracht ook voor opwekking electrische energie?

(Van een correspondent in Nederland)

De voorbereidende werkzaamheden voor de kanalisatie van de Rijn, een project van nationale betekenis dat tienallen miljoenen guldens zal gaan kosten, vorderen gestaag. Van de drie grote stuwcomplexen die in de toekomst een belangrijk deel van de Nederlandse waterhuishouding zullen beheersen, is het eerste — dat bij Hagestein even boven Vreeswijk in de Lek — reeds gedeeltelijk in uitvoering. De twee andere stuwcomplexen zullen in de loop van de komende jaren bij Amerongen en Driel verrijzen. Verscheidene onderdelen van het plan, zoals de noodzakelijke verbetering van het Pannerdens kanaal en de bochtafsnijding van de IJssel tussen Doesburg en Dieren, zijn inmiddels reeds voltooid.

Enkele onderdelen, voornamelijk grondwerkzaamheden, voor het stuwcomplex bij Hagestein zijn reeds aanbesteed en in uitvoering. Dit stuwcomplex zal zeer modern van constructie zijn en in ... n afmetingen enig in zijn soort. De afsluitlichamen van de beide 48 meter wijde scheepvaartdoorgangen zullen van een geheel nieuw type zijn en in grootte alle tot nu bestaande overtreffen. Terwille van de visstand zullen speci..e maatregelen worden getroffen, waarbij het experiment met de vislift op de stuw bij Lith in de Maas ongetwijfeld van groot nut zal blijken. De waterafvoer zal geheel volautomatisch geregeld worden, terwijl een moderne sluis naast de stuw de scheepvaart ten dienste staat bij een gestuwde rivier.

In het waterloopkundig laboratorium te Delft zijn verschillende problemen in studie welke samenhangen met de kanalisatie van beneden-Rijn en Lek. Daar ook wordt berekend welke maatregelen dienen te worden genomen op de bovenloop van de rivier, met name bij de splitsingspunten van Rijn en Waal (Pannerdens kanaal) en die van Rijn en IJssel. Voorts worden in Delft nauwkeurig de eisen bestudeerd, waaraan de beide andere nog te bouwen stuwen zullen moeten voldoen.

Het gehele project van de Rijn-kanalisatie in zijn totaliteit is van enorme betekenis voor de Nederlandse economie. Het zijn zeker niet alleen of in de eerste plaats scheepvaartbelangen, die tot de uitvoering van dit kostbare project hebben genoopt. Ook landbouwkundige factoren spelen een grote rol.

Met name de landbouw in het noorden van Nederland staat of valt met het zoetwaterreservoir, dat IJsselmeer heet. Reeds door de bochtafsnijding van de IJssel tussen Dieren en Doesburg is de waterstand op deze rivier verbeterd. Wanneer de stuw beneden Arnhem (Driel) eenmaal gereed komt beschikt men eindelijk over de mogelijkheid om grotere hoeveelheden Rijnwater via de IJssel te doen afvloeien. Behalve dat hierdoor de zoetwatertoekomst van het IJsselmeer veilig wordt gesteld, zal de IJssel het gehele jaar door voor grote binnenvaartschepen bevaarbaar zijn. Tot nu toe zit men telkenjare met de nadelige gevolgen van een lage waterstand, die aan de industrie in het oosten des lands miljoenen schade berokkent. Grote schepen kunnen tijdens een laagwaterperiode het Twenthe-Rijnkanaal niet bereiken.

De nadelen en bezwaren welke tot nu toe aan het bevaren van de Neder-Rijn en Lek verbonden zijn, zullen in de toekomst volgens scheepvaartdeskundigen grotendeels zijn opgeheven. Weliswaar zal ook in de toekomst de Waal met zijn brede en snelle stroom in trek blijven bij „afkomende" schepen, maar men verwacht dat de „opvaart" meer gebruik van de Rijn zal gaan maken. Deze rivier vormt dan immers tot aan Arnhem min of meer een kanaal, waardoor men aanmerkelijk op brandstof en energie kan besparen om stroomopwaarts te komen. De honderdvijftig kilometer lange waterweg van Rotterdam tot aan Lobith heeft een hoogteverschil van maar liefst tien meter, welk niveauverschil de schepen in de sluizen van de stuwcomplexen „spelenderwijs" kunnen overwinnen. Deskundigen zijn van mening dat deze voordelen zullen opwegen tegen de bezwaren die de scheepvaart tegen de Neder-Rijn heeft, zodat een gestuwde Rijn (wat naar schatting 2/3 van het jaar het geval zal zijn) als opvaartroute in trek zal komen.

De mogelijkheid wordt momenteel nog onderzocht om de gestuwde Rijn in te schakelen bij de electriciteitsvoorziening van Nederland. Daartoe zullen dan turbines in de stuwcomplexen moeten worden gebouwd. Reeds voor de oorlog heeft men plannen in deze richting gekoesterd, maar men was toen van mening, dat de stroomkracht van de Rijn te gering was om deze voor de opwekking van electrische energie te kunnen gebruiken. Nieuwe onderzoekingen en de voortschrijding van de techniek hebben inmiddels uitgewezen, dat de bouw van turbines in de stuwlichamen zeer wel mogelijk is en ook financieel te realiseren. De voordelen en mogelijkheden van een dergelijke electriciteitswinning worden momenteel nauwkeurig onderzocht.

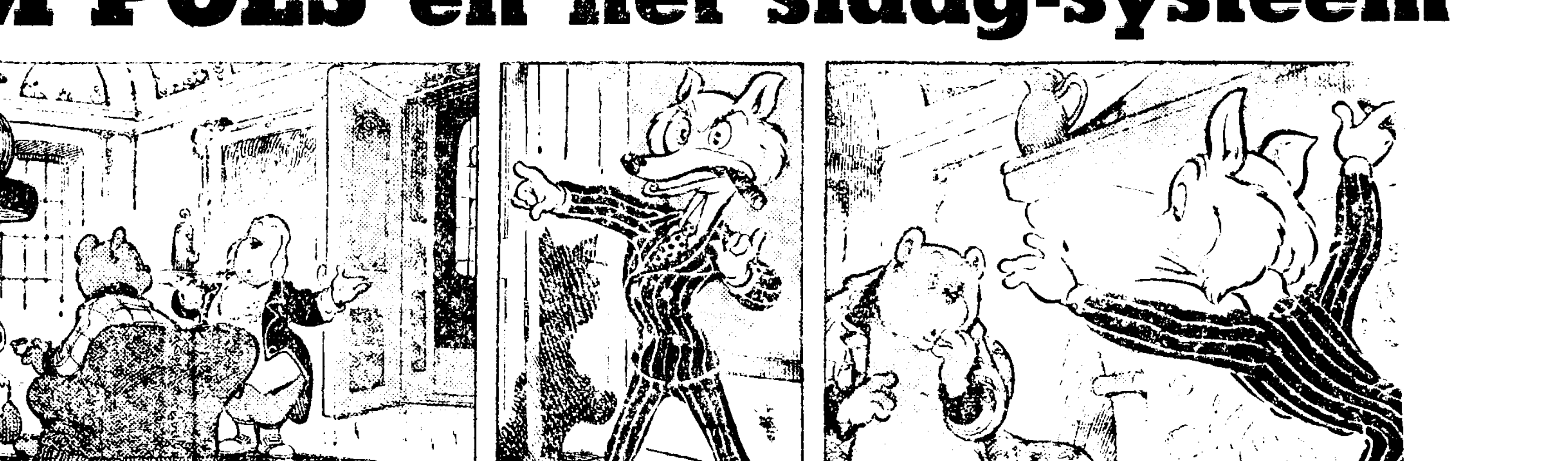

Luchtopname van de in aanbouw zijnde stuw in de Lek bij Hagestein. Dit is de eerste stuw, die gebouwd wordt in het kader van de Rijnkanalisatie. De vierkant uitgebaggerde haven in het midden van de foto is de bouwput voor de stuw en de sluis. Wanneer deze gereed zijn, wordt de Lek aan de linkerzijde van de foto afgedamd. (Aero Photo „Nederland")

POUJADISTEN IN ACTIE

Vichy. — Vijftien Poujadisten hebben een inspecteur van de belasting verhinderd de boeken te controleren van een slager in Vichy, zulks als wraak voor het ongeldig verklaren van Poujadistische zetels in de Nationale Vergadering. De inspecteur werd een brief overhandigd, waarin stond dat de Poujadisten op hun beurt besloten hadden alle belastinginners ongeldig te verklaren.

TOM POES en het slaag-systeem

2464 — Heer Bommel had zich, gebroken en verslagen, teruggetrokken in de eenzaamheid van slot Bommelstein en beklaagde zich nu bitter over zijn moeilijk lot.

„Ik ben een verrader heer, Tom Poes!" sprak hij. „Super heeft misbruik van mijn vertrouwen gemaakt. Onder valse voorwendsels heeft hij zich in mijn plaats gedrongen en nu is hij geslaagd inplaats van ik, als je begrijpt wat ik bedoel."

„Nee," zei Tom Poes, „dat begrijp ik niet. „Hij heeft dat record gebroken en niet U. Het zou oneerlijk geweest zijn wanneer U daarvoor de roem gekregen had."

„Toe maar!" riep heer Bommel bitter uit. „Zelfs mijn beste vrienden keren zich tegen mij. Ach, het is allemaal die schuld van die Slagslager! Ik ga nem ontslaan! Zijn systeem is waardeloos. Het leidt alleen maar tot ellende! Ik......"

„Excuseer, heer Olivier", zei de bediende Joost die met enkele verversingen binnentrad, „Hier is Uw onderwijzer, met Uw wel nemen."

En ja, daar verscheen de heer Slagslager reeds in eigen persoon in de deuropening. Hij plaatste een voet vooruit, trok de buik in en liet zijn oog bliksemen terwijl hij een dreigende wijsvinger vooruitstak.

„Onwaardige!" riep hij met donderende stem. „Lodderaar! Lammelot! Tegen Uw gebroddel is zelfs mijn systeem niet opgewassen. Door Uw gehaspel en gebruk hebt ge mij voor lelijkerd laten staan!"

„Maar ik......" begon Bommel zwak.

„Zwijg!" raasde de leraar, voorwaarts tredend. „Ik heb overwogen om U te ontslaan, ware het niet, dat de subsidie en de leerstoel, die mij door de burgemeester zijn toegezegd als ik U zou doen slagen......"

Tom Poes luisterde niet verder. Hij begreep, dat de Tijd toch nog niet rijp was en daarom verliet hij onopgemerkt het vertrek...

„Nationale Vergadering moet een glazen huis zijn", aldus Poujade

Saintcere. — Pierre Poujade, de 35-jarige leider der Franse anti-belastingpartij, die thans vijftig zetels in de Nationale Vergadering inneemt, heeft op een persconferentie te Saint Cere, in Zuid-Frank, verklaard dat de Poujadistische afgevaardigden een wetsontwerp zullen indienen, waarin de volksvertegenwoordigers worden verplicht het totaal van hun inkomen mede te delen, terwijl zij ook zullen moeten „rechtvaardigen", hoe zij aan het geld gekomen zijn.

De afgevaardigden der anti-belastingpartij zullen voorts een tweede ontwerp indienen, dat politieke partijen en vakverenigingen verplicht de bronnen der inkomsten, die zij voor propagandistische doeleinden aanwenden, bekend te maken.

„De Nationale Vergadering moet een glazen huis zijn. Alles, wat erin voorvalt, moet aan het publiek bekend zijn, hieronder inbegrepen de oorsprong van de particuliere vermogens der parlementariërs;" aldus Poujade.

Hij zei verder nog dat het streven, om de zetels van een bepaald aantal Poujadistische volksvertegenwoordigers ongeldig te verklaren, „niet van belang" was.

„Ook al zouden wij verscheidene zetels op deze wijze verliezen, dan zal onze invloed in het land zelf slechts toenemen", zei hij.

Omtrent Algerije verklaarde Poujade gekant te zijn tegen alle straatbetogingen, zowel in Frankrijk, als in Algiers.

„Men poogt ons in een val te lokken, doch daar trappen wij niet in. Onze parlementaire fractie zal, wanneer het vraagstuk Algerije in de Nationale Vergadering ter sprake komt, haar mening hierover kenbaar maken", verklaarde hij.

Moskouse Metropoliet mag niet spreken

Oslo. — Het Noorse ministerie voor godsdienstzaken heeft besloten de metropoliet van Moskou, Nikolai, te verbieden in de kathedraal van Oslo te spreken. De metropoliet, die door de predikant, ds Ragnar Forbech, is uitgenodigd, is gisteren in de Noorse hoofdstad aangekomen.

De officiële reden voor het verbod is, dat het bezoek een strikt particulier karakter draagt.

De Universiteit van Oslo heeft besloten de metropoliet te weigeren op het terrein van de universiteit een toespraak te houden over de vrede.

Een blik op de nieuwe kaart van de C.T.A. met een aantrekkelijke nieuwe omslag en van een ander formaat, en op het kleurrijke folderrek, dat speciaal werd ontworpen voor etalages en toonbanken, zijn een bewijs dat de C.T.A. reeds aan het werk is.

De RUSSEN gaan het beter krijgen als zij nog harder werken

Moskou. — De deelnemers aan het Russische communistische partijcongres hielden zich ... bezig met plannen om de levensomstandigheden van Ruslands 213 miljoen inwoners te verbeteren.

Volgens het zesde vijfjarenplan, dat gisteren voor premier Boelganin werd uiteengezet, zullen de Russen meer huishoudelijke luxe-goederen, betere lonen en kortere werkuren krijgen. Boelganin betoogde gisteren, dat „wij alleen door een betrekkelijk sneller ontwikkelingstempo van de zware industrie, door de produktie van betere machines, uitrusting en instrumenten tot het uiterste uit te breiden, kunnen winnen — hetgeen onafwendbaar zal gebeuren — in een vreedzame concurrentie tussen de socialistische en kapitalistische stelsels".

Blijkens de heden gepubliceerde tekst van Boelganins rede bracht de premier de gedelegeerden ook op de hoogte van de ontdekking van grote ijzerertslagen in Koestani, in het gebied van Kazakstani, in Sovjet-Azië. Ook maakte Boelganin bekend, dat rijke diamantlagen waren ontdekt in de republiek Yakoet, in het Verre Oosten der Sovjet-Unie.

Het partijcongres, dat door 1.436 gedelegeerden wordt bijgewoond, is, naar men aanneemt, het einde nabij.

Stromingen in de Anglicaanse Kerk

HET ANTIPAPISME VAN Dr. FISHER

(Van onze Londense correspondent)

De Staatskerk van Engeland omvat een grote verscheidenheid van theologische opvattingen en riten, vanaf de „Papalists" die niet slechts vrijwel de gehele Katholieke theologie aanvaarden en de Romeinse rite volgen en die zelfs geloven dat de Paus van Rome de wettige opvolger is van Petrus, tot de Low Church waarvan de theologie, de kerken en de diensten weinig verschillen van die van de vrije Protestantse kerkgenootschappen, zoals de Methodisten, de Baptisten en de Congregationalisten. Gemeenlijk klassificeert men de talrijke verschillende opinies in drie groepen, namelijk die van de High Church, welke het meest heeft bewaard van de oude Kath. traditie, die van de Broad Church, en die van de Low Church. Onder de leiding van de vorige Aartsbisschop van Canterbury, de vrome en diep-bewonderde Dr. Temple, was de invloed van de High Church groot in de Staatskerk. Onder de huidige Aartsbisschop, Dr. Fisher, een fel anti-papist, domineert de protestantse vleugel.

Dit verklaart onder meer het besluit van de convocaties van Canterbury en York tot een gedeeltelijke unie met de Kerk van Zuid-Indië, welke laatste bestaat uit Anglikanen en drie vrije protestantse en non-episcopale groepen. De unie gaat voorlopig niet verder dan dat leden van de Kerk van Zuid-Indië het avondmaal mogen nuttigen in Engelse Anglikaanse kerken en dat geestelijken en bisschoppen van de Kerk van Zuid-Indië met zekere beperkingen kerkdiensten mogen leiden in Engelse (Anglikaanse) kerken. De Aartsbisschop van Canterbury, die een geboren diplomaat is (behalve waar het geldt de Katholieken onder zijn landgenoten) heeft er zorg voor gedragen dat de unie met de kerk van Zuid-Indië zeer geleidelijk zijn beslag vindt. En het zal nog bijna dertig jaren duren voordat de unie met de Kerk van Zuid-Indië compleet zal worden, zulks omdat men verwacht dat na het verstrijken van die periode alle geestelijken van de Kerk van Zuid-Indië hun wijding zullen hebben ontvangen van een bisschop, hetgeen naar het inzicht van de staatskerk (een inzicht dat officieel door Rome is veroordeeld als onjuist) de apostolische successie veilig stelt voor alle geestelijken van de ge-unieerde groepen in Zuid-Indië.

De aartsbisschop van Canterbury leidde zijn rede voor de convocatie in met een voor hem helaas maar al te karakteristieke grofheid. Niet slechts stemde hij in met de woorden van Kanunnik Kemp die de convocatie opende en die sprak over de arrogantie van „de Roomsen die het wagen zich Katholiek te noemen", doch ook noemde de aartsbisschop de Kerk van Rome met zijn 400.000.000 leden „wellicht de grootste hinderpaal voor de vooruitgang van het Koninkrijk Gods onder de mensheid." Het was allerminst de eerste keer dat Dr. Fisher een grofheid beging tegenover de Katholieken van Groot-Brittannië en het Gemenebest. Doch wat ons deze keer aangenaam aandeed, is dat een vooraanstaand Engels dagblad, conservatief en geheel de Staatskerk toegedaan, de aartsbisschop gevoelig op de vingers tikte. De aartsbisschop heeft namelijk een aantal prelaten van de Russische Orthodoxe kerk op bezoek. En dit is wat Peterborough van de Daily Telegraph schreef: „De vorige week gaf ik uiting aan de hoop dat de Aartsbisschop van Canterbury, die als gastheer zal optreden voor een delegatie van Christenen uit de U.S.S.R., tijd zou vinden, tussen het opdienen van de thee door, om zijn gasten te vragen omtrent het lot van Britse en Amerikaanse gevangenen in Rusland. De opmerking welke de Aartsbisschop gisteren maakte omtrent dit Russisch bezoek, toen hij de convocatie van Canterbury toesprak, was teleurstellend. Hij beperkte zich er toe uiting te geven aan zijn grote vreugde dat kerkelijk contact met Rusland hervat was. Weliswaar zei hij een minuut later iets over de grootste hinderpaal voor de vooruitgang van het Koninkrijk Gods onder de mensheid. Hij doelde evenwel niet op het communisme, maar op de Rooms Katholieke Kerk." In een ander blad verscheen een ingezonden schrijven van een Anglikaans geestelijke die verklaarde het diep **te betreuren dat de leider van de Engelse staatskerk zich niet had ontzien zich aldus uit te laten over een kerk die dagelijks nieuwe martelaren telde in haar strijd tegen het** communisme.

Zoals kort geleden reeds werd gemeld, zouden volgens Hugh Ross Williamson, zelf een geestelijke van de Staatskerk, een aantal Anglikaanse geestelijken besloten hebben zich te onderwerpen aan het gezag van de Paus. De reden hiertoe is te zoeken in een verklaring welke Williamson aflegde tijdens een preek in zijn kerk, St. Magnus de Martelaar, in Londen. Dit waren de woorden waarin hij zich uitsprak, namens zichzelf en een aantal gelijkdenkenden in de Staatskerk: „Een ding is onmiskenbaar vast komen te staan ten gevolge van de eenstemmige beslissing van de Bisschoppen de geldigheid van de Zuid-Indische wijdingen te erkennen. En dat ding is het volgende: vanaf heden staat het vrijwel vast dat alle wijdingen in de Kerk van Engeland ongeldig zijn."

In zijn openingsrede voor de convocatie van Canterbury beschuldigde Kanunnik Kemp de Katholieke Kerk ervan dat zij in troebel water viste door profijt te trekken van de onenigheid bij de Staatskerk. Dit is een geheel valse en leugenachtige beschuldiging. De Katholieke Hiërarchie heeft omtrent de kwestie van de wijdingen van de Kerk van Zuid-Indië en omtrent de mogelijke ongeldigheid van de wijdingen van de Engelse Staatskerk tengevolge van de Unie met Zuid-Indië nooit met één woord gesproken. Doch waarop de kanunnik ongetwijfeld doelde is het feit dat reeds vele maanden lang een aantal Anglikaanse geestelijken in de Katholieke pers van Engeland uiting hebben gegeven aan hun ongerustheid over het bisschoppelijk beleid van de Staatskerk. Deze zelfde brieven getuigden van de intensiteit van de verlangens levende onder Anglikaanse clergé om terug te keren naar de Kerk van Rome.

Het is in verband met dit laatste dat uw correspondent ... nuttig ... een kleine ... ang te doen horen naar aanleiding van de mededeling van Williamson dat de ontevreden geestelijken van de High Church aansluiting zouden zoeken bij Rome en dat sommigen zulks reeds gedaan hadden. Degenen namelijk die de correspondentie tussen Katholieken en Anglikanen hebben gevolgd in de Katholieke pers en vooral in het weekblad The Tablet hebben zich moeilijk kunnen ontrekken aan een gevoel van verbazing. Want sommigen van de Anglikaanse geestelijken die, anoniem, schreven over de kwestie van de verzoening met Rome gaven zo duidelijk blijk dat doctrinair niets hen scheidde van Rome. Desondanks hadden zij de stap niet gedaan. Voor de meesten hunner was het een kwestie van loyaliteit tegenover de dwalende Staatskerk en zij meenden dat zij binnen deze Kerk behoorden te blijven in de hoop hun eigen inzichten over te dragen aan de leden van hun parochies. Sommigen van de Katholieke correspondenten die deelnamen aan dit langdurig debat gaven uiting aan hun verbazing over deze houding. **Evenwel ten onrechte. Het is voor geestelijken van elk niet-Katholiek kerkgenootschap bijzonder moeilijk „over te gaan". Zij verliezen zoveel meer dan de leek** die overgaat tot Rome. Doch het is twijfelachtig of een dergelijke overgang van een geestelijke naar het Katholicisme ergens grotere offers vereist dan in Engeland, waar de Staatskerk zo verweven is met de historie en traditie van het land.

De talrijke Anglikaanse geestelijken die over zijn gegaan en nog overgaan naar Rome, en het is merkwaardig hoe groot het aantal dezer bekeerlingen is en hoeveel Engelse Katholieke priesters eens behoord hebben tot de Staatskerk, moeten werkelijke heldenmoed bezitten om zich vrijwillig bloot te stellen aan het onvermijdelijk volgend ostracisme. Een overgang en masse is dan ook moeilijk te verwachten.

De mening van Williamson en anderen dat unie met Zuid-Indië de Anglikaanse priesterwijdingen ongeldig zou maken is gebaseerd op de volgende redenering. De bisschoppen van de Staatskerk zijn de mening toegedaan dat zij krachtens het bezit van een ononderbroken apostolische successie geldige priesterwijdingen verrichten. Indien evenwel de stelling wordt geponeerd dat door bisschoppelijke handoplegging ieder geestelijke, ongeacht het kerkgenootschap waartoe hij behoort en ongeacht de vraag of hij gelooft in wezenlijke leerstellingen zoals bijvoorbeeld de Verrijzenis van Christus, geldig tot priester gewijd wordt, wordt daarmee de tot heden geldig geachte priesterwijding van de staatskerk, geïnvalideerd.

Volgens Williamson zullen nu de Anglikaanse geestelijken die zijn mening delen, weigeren het avondmaal toe te dienen aan leden van de Kerk van Zuid-Indië en zullen zij eveneens verbieden dat geestelijken van dezelfde kerk diensten leiden in de kerken onder hun beheer. En zij zullen daarmee doorgaan totdat zij uit de Staatskerk verdreven zullen worden. De anderen zullen, nog steeds volgens Williamson, individueel de weg zoeken naar Rome.

Engeland zal één miljoen pond sterling schenken om de kosten te helpen bestrijden, verbonden aan de oprichting van een federale hoofdstad van de voorgenomen Britse Caribische federatie. Hieruit, aldus de Britse minister van koloniën, blijkt het verlangen van Engeland om mee te werken aan de totstandkoming der federa...

Long Beach. — De Douglasfabriek te Long Beach in Californie heeft een nieuw militair transportvliegtuig geëxposeerd. Het is de viermotorige truboprop DC-133A, die meer dan 200 soldaten kan vervoeren. Het laadvermogen is tweemaal zo groot als van het ...e transportvliegtuig, dat thans ...ast is.

ARABESKE IN PURPER

door W. H. VAN EEMLANDT

50

„Maar ik ben er nog niet. De slaap rondom de wond vertoont wel sporen van verbrand kruit. Maar de medische experts hebben vastgesteld, dat de loop van het wapen niet tegen het hoofd kan hebben gerust, maar er twintig tot dertig centimeter van verwijderd moet zijn geweest. Laat ik je er dadelijk bij zeggen, dat ze verschillende proefnemingen met de nog in het magazijn aanwezige patronen hebben gedaan, nadat de lading daarvan met vijftig procent was verminderd. Hier heb ik het rapport. Twaalf bladzijden! Probeer nu eens, in aanmerking nemende de richting van het schot, twintig of dertig centimeter met je hand boven je hoofd te reiken; dan wordt de houding van je arm en vingers wel wat al te onnatuurlijk voor iemand, die zich op zijn gemak in een hotelkamer van kant kan maken. Bovendien wordt het schot door de krampachtige houding — denk aan de duim om de trekker — onzeker.... en dat risico is toch het laatste, dat een zelfmoordenaar zal nemen bij het volvoeren van zijn daad."

De commissaris legde de expertise weer op haar plaats in het dossier.

„Laat ik je er nu nog aan herinneren, dat Ferouch — wanneer hij de hand aan zichzelf sloeg — de lading van de patroon heeft gehalveerd, dan zie je wel dat er alle aanleiding toe bestaat je eens achter het oor te krabben. Immers wat heeft het voor zin de knal van je wapen een beetje af te dempen, wanneer het je koud kan laten wie er op de kamerdeur komt bonzen, omdat hij een schot heeft gehoord?" Van Houthem wachtte een ogenblik. „Dit pistool met al zijn tegenstrijdigheden is punt drie van mijn weifelingen. En zou je me nu kunnen vertellen wat punt vier is, Willem?"

Staring keek zijn superieur verbouwereerd aan. Zo was hij nu. Hij kon een half uur aan een stuk zitten praten en je gemoedelijk een kijkje gunnen op de dingen, die hem door zijn hersens gingen en je dan ineens met een vraag op het lijf vallen, waarover je zelfs nog geen ogenblik had gepiekerd. Wat kon hij in vredesnaam bedoelen?

„Het feit, dat die kamer er zo netjes uitzag, alsof er vijf minuten tevoren stof was afgenomen?" De brigadier sloeg er maar een slag naar.

„Tja...... maar daarvoor zijn nog wel verklaringen te vinden, die de feiten geen geweld aandoen. Hij kan zich bijvoorbeeld toen hij omstreeks één uur thuis kwam en later, toen hij van het Centraal Station terugkeerde, stomweg in zijn stoel hebben laten vallen en daar roerloos zijn blijven zitten peinzen. Ik kan haast niet aannemen dat hij dit heeft gedaan, wanneer hij in zo'n overspannen toestand verkeerde als hij de mensen deed geloven, maar mogelijk blijft het natuurlijk. Neen, het belangrijke van die ordelijke kamer wordt pas van betekenis, wanneer je mij hebt ingelicht over dat punt vier."

„Is het iets waarvan ik op de hoogte kan zijn?"

„Absoluut! Op dat punt weten we allebei precies evenveel."

Peinzend rolde Staring een sigaret...... De ouwe had wel zo ongeveer alles opgesomd. Er waren wel een paar ogenblikken geweest, waarop hij zelf het gevoel had gekregen, dat het toch niet alles rozengeur en maneschijn was met die zelfmoord. Dat was toen hij — na het routinewerk van Dijkema — zelf nog eens verschillende mensen in het hotel aan de tand had gevoeld. Hij sloot de ogen en bleef doodstil zitten met de afgerolde sigaret in de hand. Met een glimlach nam Van Houthem er zijn gemak van. Wanneer Willem in ernst aan het piekeren ging, kwam er altijd wel iets uit de bus, dat de moeite van het aanhoren waard was. Plotseling kwam de brigadier met een schok overeind.

„Zeg het maar" moedigde de commissaris aan.

„Het feit, dat buiten de dagportier niemand Ferouch in het hotel heeft gezien voor zijn dood."

„Bravo...... Ik wist wel dat je me niet in de steek zou laten. Op één punt ben je onvolledig. Ook Coba, het kamermeisje van de eerste verdieping, heeft hem gezien, toen hij haar bijna van de trap liep. Maar die waarneming valt samen met die van de portier, dus op deze slak zal ik niet te veel zout leggen.... Maar leg nu eens uit, waarom het eigen aardig is, dat iemand die tweemaal het hotel moet zijn binnengekomen op 14 Juni en het eenmaal verlaat, die bovendien een in het gebouw bekend persoon is, want hij woonde er al lang, en die ten slotte opvalt door die rode vlek op zijn wang en zijn gedecideerde manier van optreden, alleen maar door het personeel werd gezien op de trap naar de eerste verdieping en bij de uitgang aan de straat."

Staring glimlachte. Hij had een hele lange dag de uitputtende verhoren, die Dijkema ieder, die op 14 Juni in Majestic werkzaam was geweest had afgenomen, letter voor letter gelezen — en zelfs op verzoek van zijn collega — persoonlijk alle mogelijkheden bestudeerd om van de straat naar kamer 227 te komen. Bij de beantwoording van Van Houthems laatste vraag was hij op een terrein, dat hij van a tot z beheerste.

„Inderdaad," begon hij bedachtzaam. „Zodra er twijfel bestaat omtrent de vraag of hij werkelijk zelfmoord heeft gepleegd, komen onze getuigenverklaringen in een ander licht. In de eerste plaats dan dit. Als Ferouch van de straat naar zijn kamer ging, gebruikte hij **altijd** de lift. Op 14 Juni heeft hij dat **niet** gedaan. Hij moet zijn benen hebben gebruikt om op de tweede étage te komen. Ik heb de dagportier, die U en Dijkema vertelde, dat hij zijn post wel eens clandestien verliet om aan het hotel bezorgde boodschappen op de kamer te brengen, zó ver gekregen, dat hij toegaf in de middag van 14 Juni onafgebroken bij de portiek te zijn gebleven. U herinnert U, dat schuin tegenover het hotel een heiploeg bezig was in een bouwput? Nu, de portier vond het zo interessant om te kijken naar het werk, dat hij zoveel mogelijk bij het bordes bleef rondscharrelen. Hij kon mij verschillende gasten noemen, die hem in de loop van de middag gepasseerd waren en hem in zijn observaties hadden gestoord. Nu zijn er andere wegen door het hotel om naar de bovenverdiepingen te komen en één daarvan moet Ferouch bij het binnenkomen hebben gebruikt. In de eerste plaats zijn er de diensttrappen en de lift voor het vervoer van zware bagage. Ik heb de mensen gehoord, die zich in de middag van de 14de in de buurt van die trappen en die lift hebben opgehouden. Wanneer bij uitzondering een gast daar eens verdwaalt, valt hij altijd op, omdat uiteraard in die omgeving altijd personeel werkzaam is

(Wordt vervolgd)

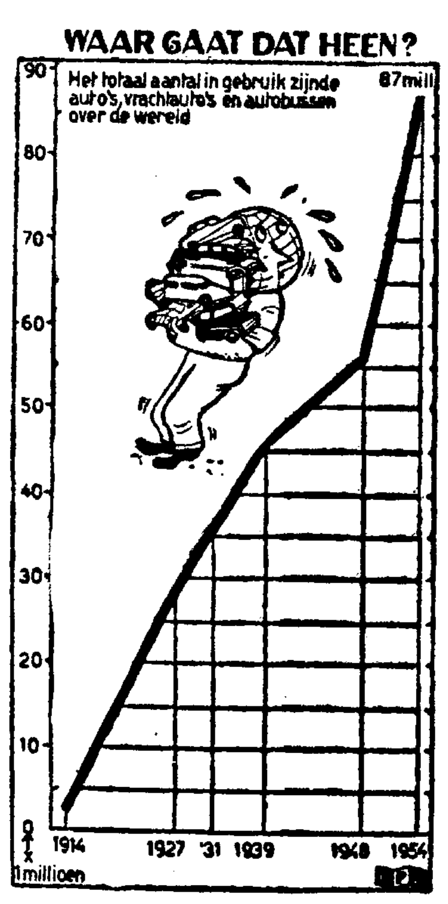
Ten gevolge van de strenge vorst, die erg op het ogenblik in Nederland heerst, vinden vele vogels de dood in het kruiende ijs van de Maas. Als klein, hulpeloze zwarte stipjes scharrelen ze in de barre witte woestenij op zoek naar voedsel.

Auto waarheen is uw vlucht?

Sinds de eerste auto in de 19e eeuw de wegen onveilig begon te maken en de bestuurders van deze „duivelse" voertuigen soms met levensgevaar aan de woedende dorpelingen moesten ontsnappen, is er wel heel wat veranderd in de autowereld. Oorspronkelijk was men helemaal niet zo bijster enthousiast over de automobiel, zodat het heel gewoon was dat men eerst een man met een rode vlag zag verschijnen en dan pas de auto! De tijd van de man met de rode vlag is echter lang voorbij en de auto is een onmisbaar onderdeel van het leven op aarde geworden. Iedere ontwikkeling is heden ondenkbaar zonder het gebruik van de auto.

Twee wereldoorlogen zijn van invloed op de auto geweest. De eerste gaf een technische verbetering van de auto te zien, waardoor het aantal auto's snel begonnen te stijgen. Na de tweede wereldoorlog ging het opnieuw snel vooruit. Vergeleken met voor de oorlog is het aantal auto's over de wereld verdubbeld en het ziet er niet naar uit dat de bijna loodrechte stijging van het wereldautopark een einde zal nemen. Integendeel als de onontwikkelde gebieden van de aarde aan hun opbouw gaan beginnen is het bijna zeker dat het aantal auto's nog sneller zal toenemen. Een klein voorteken is het dan ook dat wij voor de eerste maal in de geschiedenis dit jaar een Chinese automobiel zullen zien verschijnen! Alleen de directe behoefte van China aan auto's wordt reeds geraamd op 20—25 miljoen stuks! Het einde van de zegetocht van de auto is dus voorlopig niet in zicht en vermoedelijk zullen wij dit jaar nog ver over de 90 miljoen auto's heen komen. Eind 1954 reden er op de wereld totaal ca. 87 miljoen auto's van allerlei soort (excl. de militaire auto's). Van dit aantal neemt de personenauto de grootste plaats in, want in totaal zijn er ca. 65 miljoen in gebruik. Van alle landen is het Amerika waar de auto de grootste plaats inneemt, want daar rijden liefst ca. 64 miljoen auto's van allerlei soort rond!

De autofabrieken hebben dan ook druk werk en jaarlijks geven zij de wereld dan ook ca. 11 miljoen nieuwe auto's, waarvan ca. 67 pct. bestemd is om oude auto's te vervangen. Steeds meer mensen kopen er echter auto's en daarom wordt het steeds drukker op de wereld.

FINSE arbeiders dreigen met staking

Helsinki. — Het Finse verbond van vakverenigingen heeft meegedeeld, dat het 1 maart een algemene staking zal afkondigen als de regering voordien geen prijsbeheersingsmaatregelen heeft genomen. Vooral de prijzen van zuivelprodukten moesten omlaag.

De boerenbond heeft hierop onmiddellijk gereageerd door te verklaren, dat er geen zuivelprodukten meer aan de markt komen als er een staking wordt uitgeroepen.

Singapore. - De conferentie over het verlenen van autonomie aan Singapore zal 23 april te Londen worden geopend, aldus heeft premier Marshall in een verslag van zijn besprekingen in Engeland voor de Wetgevende Vergadering van Singapore meegedeeld.

Nederlandse jongens vluchten uit Vreemdelingenlegioen

Dezer dagen is de achtienjarige matroos Pieter Hoen uit Zwartsluis, die 31 januari zijn schip in de Franse haven Bayonne verlaten had en sedertdien spoorloos was, plotseling komen opdagen. Alle nasporingen, welke door de autoriteiten waren verricht, waren vruchteloos gebleven. Men veronderstelde, dat de jongen, tezamen met zijn 23-jarige collega, de matroos Mulderije uit Westzaan, dienst had genomen in het Vreemdelingenlegioen, doch de autoriteiten van het fort St. Nicolas in Marseille, waar de troepen voor het Vreemdelingenlegioen worden verzameld, hadden dit ontkend.

De teruggekeerde jongen, die er haveloos uitzag, deelde mede, dat hij met Mulderije in een café te Bayonne voor het Vreemdelingenlegioen was geronseld en daarna in een kamp aldaar was terecht gekomen. Zij zouden naar Algiers worden overgebracht, maar hadden kans gezien te vluchten. Na een tocht vol ontberingen hadden zij Nederland weten te bereiken. De terugkeer van de jongen verwekte in het ouderlijk gezin grote blijdschap.

Belangrijke conferentie op gebied van geofysica

Toronto. — Meer dan duizend voor aanstaande wetenschapsmensen, waar onder ook Russen, zullen elkaar volgend jaar vermoedelijk te Toronto ontmoeten op een conferentie, die genoemd wordt „de allerbelangrijkste ooit gehouden op het gebied van de geofysica".

De president van de Canadese Raad voor Onderzoek heeft aangekondigd dat 47 landen aanwezig zullen zijn op de algemene vergadering van de internationale unie van Geodesie en Geofysica, welke gehouden zal worden in augustus 1957 aan de universiteit van Toronto.

Den Haag. — De Belg Vingerhoedt heeft het Europees kampioenschap biljart kader 47/2 gewonnen. Tweede werd Wafflard (België), derde van Oosterhout en vierde Van de Pol, beide van Nederland.

LEES DE AMIGOE

ERIC DE NOORMAN: Het geheim van de Drakkar

5—26 „Watergeesten Hahaha!" bulderde Halfra. „Man, ge ziet spoken! Water is al erg genoeg, maar watergeesten? Schei uit! Koning Eric heeft gelijk, er moet een oplossing voor dit raadsel zijn en bij het zwaard van mijn grootvader, ik zal het vinden!"

Vastbesloten volgt hij de Noorman, die met Pum Pum een hoge duintop beklimt om vandaar de omgeving te verkennen. Orm volgt mopperend, terwijl hij telkens vreesachtig achterom ziet. Bovenop de duintop wacht hen een nieuwe verrassing. Zwijgend wijst Eric op de duidelijke resten van een groot vuur. „Aha!" wendt Halfra zich spottend tot de stuurman. „Hier hebben Uw watergeesten zich dus gewarmd!"

Doch Eric valt hem in de rede: „Mij dunkt, dat de bemanning hier een vuur gestookt heeft om de aandacht van voorbijvarende schepen te trekken. Zij hadden dus blijkbaar hulp nodig en hebben de dekplanken gebruikt om dit vuur te maken!"

„Maar waarom?" werpt Halfra op. „Het schip mankeert niets [illegible] zoals ge zelf zegt, zijn ze uit eigen beweging aan land gekomen. Neen, dit klopt niet........"

„Tenzij......!" merkt de Noorman peinzend op, „er zich hier [illegible] op het land bevindt...... waardoor al deze gedragingen verklaard kunnen worden! Wij zullen dieper het land moeten intrekken!"

Niettegenstaande protesten van Orm, die zich aan de somberste voorspellingen te buiten gaat, trekken ze verder in de richting van het bos, dat zij in de verte hebben zien liggen.

En niet een van het viertal is zich bewust van het feit, dat zij zorgvuldig bespied worden door een aantal ongunstig uitziende kerels, die hen reeds in het oog hebben, van het ogenblik af dat het zeil van hun scheepje aan de horizon verscheen.

Auto-parade in Amsterdam

Tentoonstelling in R.A.I.-gebouw ook ditmaal weer eersterangs gebeuren

Nederland kreeg vorig jaar 60.000 persoonswagens bij

Amsteerdam. — Ter gelegenheid van de 36e tentoonstelling van de R.A.I. — ditmaal weer van personenautomobielen — in het R.A.I. gebouw te Amsterdam, heeft de algemene voorzitter, de heer E. F. Eriksson enige mededelingen gedaan. Hij constateerde met vreugde dat hij wederom van de grootste tentoonentoonstelling, die ooit op dit gebied in Nederland is gehouden, kan spreken. Maar wij hebben nu de grens bereikt, want het oude gebouw is uitgebreid tot een oppervlakte van 23.000 m2, dat is viermaal zo groot als de oppervlakte van het gebouw, toen het in 1922 werd opgericht. „Als wij aan de groei hadden moeten voldoen dan zouden wij nog veel meer vierkante meters nodig gehad hebben. Wij hebben zelfs nu nog inschrijvers moeten afwijzen".

Op de tentoonstelling zijn 175 stands ingericht, dat is 31 meer dan op de expositie van 1954. Het Nederlandse autopark is in 1955 gegroeid met 60.000 personenwagens, dat is 40% hoger dan in 1954.

Op deze expositie wordt evenals de vorige keer, een Nederlands paviljoen ingericht, waarin de toeleveringsbedrijven hun producten zullen tonen. De omzet van deze bedrijven heeft in 1955 de NA/. 10 miljoen overschreden.

Bij onderzoekingen op wetenschappelijke grondslag is in Amerika gebleken, dat de belangrijkste voorwerpen die bij botsingen verwonding aan passagiers toebrengen zijn: het dashboard, de knoppen op het dashboard, de voorruit, de achteruitkijkspiegel en voor de bestuurder zelf de stuurkolom.

Volgens de berekeningen wordt 38% van de verwondingen der naast de bestuurder gezeten passagier door de knoppen veroorzaakt. Zowel in Europa als in Amerika wordt daarom tegenwoordig het dashboard van veerkrachtig materiaal vervaardigd. De knoppen zijn verzonken of onder het dashboard geplaatst. De voorruit kan niet meer versplinteren. De achteruitkijkspiegel wordt in veerkrachtig materiaal gevat en kan dus ook niet meer splinteren; reeds diverse fabrieken hebben een stuur ontworpen, dat de bestuurder niet meer als een dodelijke lans kan bedreigen.

In Amerika gebruikt men tegenwoordig heupgordels, in Europa schoudergordels, die het gehele bovenlichaam bij een botsing tegenhouden. Volgens Amerikaanse berekeningen kunnen 35 tot 50% van de dodelijke ongelukken der inzittenden worden voorkomen door het gebruik van deze veiligheidsgordels. Men is tot de conclusie gekomen, dat de huidige automobielen beslist niet onveilig zijn. De toenemende intensiteit maakt het verkeer onveiliger en daaraan moeten de auto's worden aangepast. Voor een normaal gebruik, op normale wegen, in normale steden, zijn de huidige automobielen volkomen veilig. De moeilijkheid is echter dat de wegen binnen en buiten de steden nog niet berekend zijn op de gewijzigde omstandigheden. Bovendien veranderen deze omstandigheden bijna met de dag.

De fabrikanten hebben voorts nog een groot aantal verbeteringen aangebracht om de veiligheid te bevorderen, zoals rembekrachtiging, gescheiden remsystemen, verbeterde vering, verbetering van de bandsprofielen, verbetering van de verlichting.

Van de 60.000 auto's, die het vorig jaar in Nederland verkocht werden, zijn er 14.500 in Nederland geassembleerd. 3.300 daarvan zijn uitgevoerd naar België en Luxemburg.

De heer Eriksson zeide dat de betekenis van Amsterdam als tentoonstellingsstad voor automobielen, steeds groter wordt. „Tot zijn spijt" moest hij mededelen, „is het nieuwe R.A.I. geheel in kannen en kruiken, maar men wacht op het toestaan van het bouwvolume door de regering". Over dit project, dat tussen de NA/ 10½ en 12½ miljoen gaat kosten, zijn onlangs nog besprekingen gevoerd met minister Witte.

Eventueel zal men voor de bouw buitenlandse werkkrachten trachten aan te trekken om de Nederlandse arbeiders niet aan de produktie in de hoofdstad te onttrekken. Maar de hoop dat het nieuwe gebouw in februari 1958 in gebruik zal kunnen worden genomen is vervlogen. Als alles meeloopt zal het wel februari 1959 worden.

De verwachtingen voor de komende tentoonstelling zijn in het bestuur van de R.A.I. hoog gespannen. Men denkt dat de exposanten zeer goede zaken zullen kunnen doen.

De proef op de som...

Enkele jongemannen, werkzaam [illegible] een kunstmesthandel in Monster, hebben dezer dagen besloten de proef op de som te nemen, toen een hunner het bericht over het vastvriezen van een tong aan een brugleuning niet wilde geloven.

De jongens namen een breekijzer, dat de gehele nacht buiten had gelegen en de jongeman, die het bericht het meest in twijfel had getrokken, [illegible] er aan likken. Hij had echter nauwelijks zijn tong op het ijskoude breekijzer gelegd, of hij moest constateren dat het bericht wel degelijk waarheid bevatte. De tong bleef namelijk aan het breekijzer vastzitten. Toen tong en breekijzer weer van elkaar gescheiden waren, bleek een stuk vel van de onderzijde van de tong aan het breekijzer te zijn blijven plakken. De ongelovige jongeman bloedde hevig en moest zich onmiddellijk naar de plaatselijke arts begeven teneinde [illegible] worden behandeld.

Intussen is er al weer een kind met zijn tong aan een brugleuning vastgevroren: een twaalfjarige jongen likte te Elburg aan de ijzeren leuning van de Goorpoortbrug. Prompt zat de knaap vast. Toevallig waren twee gemeentewerklieden in de buurt aan het werk, die de van angst schreeuwende jongen bevrijden door bij een der omwonenden warm water te halen en hiermee de tong te begieten.

De tong kwam toen los, maar vel en bloed bleven aan het ijzer kleven.

Vuurstralen voor de R.A.F.

Londen. — In het komende financiële jaar (van april tot maart 1957) zal de Royal Air Force zijn eerste geleide projectielen ontvangen, aldus heeft het ministerie van bevoorrading verklaard. Het projectiel draagt de naam „Vuurstraal" en krijgt door middel van raketten met vaste brandstof supersonische snelheid. De kop van het wapen explodeert zodra het bij het doel is gekomen.

Calabarie. — In Calabarië, in Zuid-Italië, wordt een autobus met 60 inzittenden, die een rit maakte over een traject van 30 km, reeds sinds zes dagen vermist. Men vreest, dat de bus onder de sneeuw, die hier tot 5 meter hoog ligt, is bedolven.

In de rotonde van de Houtrusthallen te Den Haag werd onlangs de Europese biljardkampioenschappen Ankerkader 47/2 geopend. Op de foto staan de deelnemers, v.l.n.r. R. Ossorio (Spanje), Galmiche (Fr.), Galvez (Spanje), Van Oosterhout (Ned.), V.d. Pol (Ned.), Rudolph (Dlnd.), Vingerhoedt (Belg.) en Wafllard (Belg.).

Een merkwaardig uitstapje

door Henri Cabaud

Te Costecarre aan de Ardigon sprak men de laatste tijd over niet veel anders dan over dé grote gebeurtenis: Bagassou had een auto!

Hij had, zonder dat iemand het merkte, in Marseille leren chauffeuren, maar, omdat hij er nog niet al te best mee overweg kon, had hij er niet in toegestaan, overigens zonder reden op te geven, ook maar iemand op zijn eerste ritje mee te nemen. Niét dat 't hem de vorige avond op het bitteruurtje aan aanvragen van Rassagnac, Capestaire, Pincroche en Trégalou ontbroken had....

„Laat hem toch gaan," had Pichignolle er ten slotte een eind aan gemaakt, „je ziet toch wel, dat Bagassou, die zo geheimzinnig doet, zijn wagen wenst in te wijden met een aardige dame!"

Waarop Bagassou maar vertrokken was, een eind het platteland op, wel een beetje geschrokken van de kracht van zijn motor — in wezen een vrij zwakke — en van de beweeglijkheid van het stuur, dat alleen maar vlot te bewegen was in de verkeerde richting....

Daar hij, om mogelijke botsingen te omzeilen, zijwegen gekozen had, bevond hij zich zowat een uur later op een hem onbekende plek. Hij maakte dan ook aanstalten om te keren, om dezelfde weg terug te nemen, een manoeuvre, die hem ongemeen ingewikkeld voorkwam. Het zweet brak hem uit bij het alsmaar proberen een kwartslag om te maken — hoewel hij toch een kruispunt gekozen had om zich die taak te vergemakkelijken — en hij zou misschien wel nog lang zo dwars op de weg zijn blijven stuntelen, als niet plotseling een voetganger, zo maar van ergens opduikend, hem zó van streek gebracht had, dat hij met zijn voorwielen in een greppel terechtkwam — gelukkig geen al te diepe.

[illegible] onbekende, een stedeling zo te oordelen, lang, mager, met wilde verwarde haren, wonderlijke ogen achter een grote bril, kwam met grote stappen onder een onaangenaam ratellachje op hem af. Op gebiedende toon beet hij Bagassou toe: „Uitstappen!"

Zelf het eerst in de greppel springend en de nieuwbakken autorijder een teken gevend hem te volgen, duwde hij vandaar [illegible] tegen de auto; zijn geweldige armen leken zich wel als veren te ontspannen, en ineens stond de auto weer.... op de weg — de vreemdeling aan het stuur. Onder het aanzetten van de handrem liet hij nog eens zijn onheilspellend lachje horen: „Ziezo!"

Bagassou krabde eens aan zijn kin, zichtbaar verlegen met deze stand van zaken: „Ik ben u beslist erg dankbaar.... Maar.... u heeft hem achterste voren gezet.... Ik moet juist de andere kant op...."

De ander keek hem scherp aan met zijn vurige ogen, zo vurig eigenlijk, dat Bagassou zich ineens niet meer op zijn gemak voelde.

„De andere kant op," zegt u? O, maar dan gaat u zeker naar het station?" waarop, zonder op nader antwoord te wachten, hiermee bepaald in zijn schik: „Dan kunt u mij meteen mooi meenemen!"

„U dénkt maar, dat dat zo makkelijk gaat...."

De vreemdeling zag hem op nog eigenaardiger manier aan, kennelijk hoogst verbaasd; zijn blikken vlogen van Bagassou naar de wagen en terug: „Komt u dan plaatsruimte te kort?"

„Tjaa...., om te keren wél."

„Kunt u dan soms niet.... rijden?"

„Dat is te zeggen.... m'n rijbewijs héb ik...." En joviaal, op hooghartige toon om zijn verlegenheid te verbergen: „Niet veel meer dan een soort identiteitsbewijs...."

„O.... als 't dat maar is...."

Hij nam autoritair plaats achter het stuur en Bagassou had nog maar net tijd naast hem te gaan zitten — zó handig sprong de nieuwe chauffeur met pedalen en handles om, dat zij in minder dan geen tijd, op de vierde versnelling, vijfhonderd meter verderop stonden, na even met een halsbrekend vaartje drie gevaarlijke bochten verwerkt te hebben, zonder dat de stomgeslagen angst van Bagassou eigenlijk ook maar één ogenblik verantwoord was. Weldra snorde de wagen voort met tachtig km per uur, negentig....

„Nou, nou, dat noem ik nog een rijden, mijnheer.... mijnheer-re...."

„Malixowicksy!"

„Hmmm.... héét u zo?"

„Jawel.... Zo gaat 't best, hè? We zullen maar de weg langs de afgrond nemen; het is wel iets meer óm, maar die route is aardiger en de bochten zijn indrukwekkender.... 't Beste maar er een schepje op te gooien, dan zullen we er toch niet meer tijd door verspelen."

„Maar-re.... dat is ander knap gevaarlijk!"

„Voor wie het in z'n hoofd haalt in het dal er naast terecht te komen en zo'n honderd meter de diepte in te schieten, já.... daar is het zeker gevaarlijk voor. Maar begá je zulke stommiteiten niet, dan is het er niets riskanter dan waar dan ook.... Maar, u zégt niets meer.... Bang!?"

„Báng.... ikke?"

En Bagassou, meer dood dan levend, deed zijn best om te lachen. Toch meende hij ter wille van zijn houding van dit moment af verstandig te doen met de wonderlijke bestuurder een gesprek te voeren. De wagen snelde juist de weg langs de steilte op — links: de afgrond; rechts: de bergwand; overal: bochten — toen hij hem vroeg waar hij vandaan kwam toen zij elkaar tegenkwamen. De zich Malixowicksy noemende antwoordde of het de gewoonste zaak van de wereld was: „Waar ik vandaan kom? Uit het krankzinnigengesticht in het vroegere kasteel, dat op het dorp uitziet.... Blij dáár tussenuit gebroken te zijn. Ja, ja, u kunt zich niet voorstellen, wat het betekent dáár te moeten leven!"

En zonder verder acht te slaan op de weg, waar de auto met misschien wel honderd per uur overheen raasde, doorboorde zijn doordringende blik de goede Bagassou, wie de schrik om het hart sloeg — hij liet een seconde het stuur los en zwaaide met zijn vervaarlijke armen door de lucht: „Het is er om stapelgek te worden!"

De ongelukkige Bagassou had nog net de kracht er uit te brengen — wel begrijpende, dat hij alles moest doen om zijn reisgenoot niet tegen te spreken en om te trachten hem tot bedaren te brengen: „Er zijn er anders toch genoeg, die.... er van genezen."

Maar de ander brulde met zijn infernale lach: „Nooit!"

Bagassou bevond zich wél in goede handen! Hij zag van elke poging af zich verder veilig te stellen, liet zich totaal terneergeslagen in de zittingkussens wegzakken en sloot zijn ogen, een ongeluk afwachtend.... Hij dacht aan zijn moeder, die hij trouwens niet gekend had, aan het gezin, dat hij gesticht zou kunnen hebben, aan zijn leven, dat nu op het punt stond op zo'n akelige manier drastisch ingekort te worden, had ook een spijtige gedachte voor de vrienden, die hij niet op dit tochtje had mee willen nemen. Traag als eeuwen kropen de minuten voorbij.... Een schok, die rampzalig leek, en een felle uitroep van Malixowicksy: „Bom.... alsjeblieft, daar heb je het al!"

Uit de wagen springend, terwijl de eigenaar, nu groen van angst, de ogen opende, menende zich nu te zullen zien sterven, rende de wonderlijke chauffeur een honderd meter de weg op terug om.... Bagassou's hoed op te halen, die afgezwaaid was zonder dat deze er iets van gemerkt had.... en gaf hem die triomfantelijk terug. Maar intussen was de auto de weg langs de kloof afgereden en bevond zich nu op de hoofdweg naar Costecare. Zich verwonderend, dat hij nog in leven was, kreeg Bagassou nu toch weer wat hoop en dus, zo langs zijn neus weg: „Wat ik zeggen wou, mijnheer Machinsky...."

„Malixowicksy!"

„Ja, inderdaad: mijnheer Malikoko-Whisky.... 'k Zou zeggen, laat ík nu maar weer 'ns een eindje rijden.... en, omdat u daar zo'n kei in is, moest u me dan maar zeggen of ik het wel goed doe...." Onder het praten had hij vlug achter het stuur plaatsgenomen en Malixowicksy ging naast hem zitten zonder daar bezwaar tegen te maken. Met een bedaard gangetje bracht Bagassou zijn wagen tot Costecarre en deed zijn best stipt te voldoen aan de korte en afgebeten bevelen van zijn metgezel, die hij, kost wat 't kost, te vriend moest houden. En zo arriveerde het tweetal tot bij de vervallen hut van Chouquille, de bedelaar, die daar aan de kant van de weg woonde Bagassou hield stil: „Laten we hier 'n ogenblik uitstappen. Ik zal u een sensationele bezienswaardigheid laten zien — niet te geloven, dat iemand in zó'n krot leven kan...."

Goedmoedig ging de lange passagier op het voorstel in. Chouquille stond bij de deurpost. „Chouquille," zei Bagassou, „deze mijnheer zou graag eens je woning zien; mogen we even binnen?" Meteen duwde hij hem opzij, maakte zelf plaats voor zijn duivelse gast. Nauwelijks was de wildeman binnen of Bagassou trok met een slag de deur achter hem dicht, draaide de sleutel in het slot, sloot hem in de hut op, onder de hand Chouquille uitleggend: „Gevaarlijke gek, net ontsnapt. Ik ga de gendarmes ophalen om hem in te rekenen.... Hoor maar 'ns hoe die vent daar binnen te keer gaat! En ga jij voor alle zekerheid maar met me mee, want ik zou niet graag willen, dat je in mijn afwezigheid in de verleiding kwam om hem open te doen." En Bagassou reed door naar Costecarre, Chouquille parmantig gezeten op de mooie kussens van zijn auto. Het trof, dat het juist bitteruur was.... Fantastisch was de uitwerking dan ook, toen de wagen langzaam, maar zonder er te stoppen, het Café du Commerce langs reed op weg naar de gendarmerie. Rasagnac en zijn kornuiten konden niet meer van het lachen: „Die Bagassou toch! Nee, dié is goed: met geen mens anders dan met Chouquille wilde hij zijn wagen inwijden..

Maar onze vriend had wel andere zorgen aan zijn hoofd. Kort bracht hij de politie van de toestand op de hoogte en nam ze mee naar de armoedige hut. Toen zij er aankwamen was Malixowicksy, die er schijnbaar genoeg van had vergeefs op de deur te blijven rammelen, juist luidkeels protesterend tot een aanval op de dakbedekking overgegaan.

Voor de gendarmes was 't het werk van een ogenblik naar binnen te stormen en de man, vóór hij tijd had er ook maar iets tegen in te brengen, vakkundig te boeien. Met een prop in de mond werd hij als een [illegible] op de achterzitting gekwakt, waar hij bleef schuimbekken van woede zonder 'n kik te kunnen geven of zich te kunnen roeren. „Geen angst, dat hij zich van zijn boeien loswringt," zei de commandant. „En nu, Bagassou, breng je hem zelf maar naar die inrichting, want dat is ons rayon niet meer.

Op het vroegere kasteel was het personeel verwonderd van Bagassou te moeten horen, dat er iemand ontsnapt zou zijn, terwijl de verplegers de nietgemiste vermiste uit de auto zouden gaan ophalen, wachtte Bagassou (er weinig op gesteld zich nog eens te dicht bij die sinjeur te bevinden) alleen in de spreekkamer van de directeur, die juist uitgegaan was.

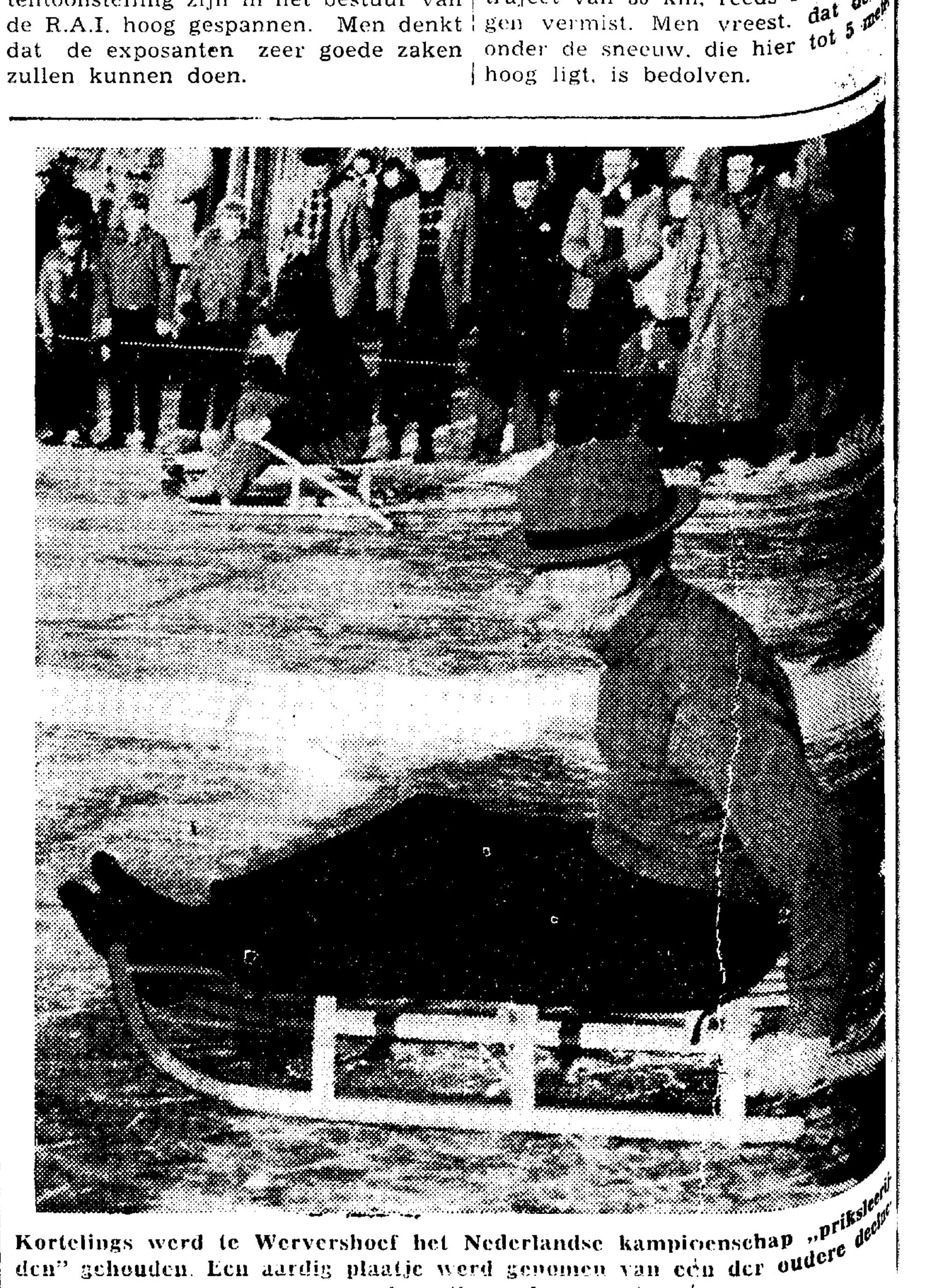
Plotseling.... heftig lawaai in de gang! Men hoorde boven alles uit de krankzinnige roepen: „Grijp die kerel! Pak hem toch! Het dwangbuis, de douche en vierentwintig uur in de speciaalcel! Die man is gevaarlijk-krankzinnig!"

Waarop de verplegers zich in het vertrek stortten en zich, aangemoedigd door Malixowicksy, van Bagassou meester maakten.

De volgende dag werd onze Costecarre'dees vrijgelaten, geknakt en gebroken door de grondige behandeling, die men hem er had laten ondergaan, en — het misverstand werd opgehelderd en rechtgezet. Malixowicksy — hoewel eigenaardig — zo hoorde Bagassou, was zeker geen geesteszieke, maar de geneesheer-directeur van het gesticht, die er, toen hij Bagassou toevallig tegenkwam, „tussenuit gebroken" was voor een welverdiende vacantie en juist op weg naar zijn sneltrein.

De beide mannen zagen elkaar niet weer, want de dokter was al lang weer vertrokken, toen men, volgens zijn opdracht van de vorige dag, de leerling-automobilist uit zijn cel haalde.

Maar hoe moest nu het slachtoffer van dit avontuur dáár verslag van uitbrengen? Vrij simpel! Heel Costecarre kende het begin van het verhaal: aan hém er het slot bij te maken. Dezelfde avond stond Bagassou als de held van de dag, op zijn bekende manier breeduit redenerend, de prachtige ontvangst te verzinnen, die de geneesheer van het instituut hem bereid had, toen hij hem zijn vermiste patiënt kwam terugbrengen. En zo vertelde hij er maar lustig op los met zichtbare ingenomenheid: „Een álleraardigste man, die dokter! Hij heeft mij op werkelijk vorstelijke wijze ontvangen, uiterst gevleid mij als zijn gast voor vierentwintig uur te mogen hebben. Hij verveelt zich zo stierlijk in die inrichting. Hij had trouwens graag gezien, dat ik wat langer gebleven was. Hij heeft me het hele kasteel laten zien: de douches, de cellen voor de gevaarlijken, de.... en weet ik al wat.... Werkelijk, een buitengewoon aardig iemand....!"

Kortelings werd te Wervershoef het Nederlandse kampioenschap „priksleeërden" gehouden. Een aardig plaatje werd genomen van één der oudere deelnemers — in actie op kousevoeten.

De Lago keerde extra beloningen uit

Lago, 25 febr. — Enkele dagen geleden keerde de Lago Oil & Transport Co., Ltd. een totaal bedrag van *f* 2200 uit aan vier van haar werknemers, wier [illegible] ideeën voor wat betreft het jaar 1955 als de beste, practisch uitvoerbare ideeën werden bevonden. Zij hadden reeds in totaal *f* 850 als eerste beloning voor hun ideeën ontvangen.

Deze extra-beloningen werden op 21 februari j.l. tijdens een vergadering in het hoofdgebouw der Lago door de „Coin Your Idea Committee" uitbetaald. De gelukkige ontvangers dezer beloningen waren de Heren J. E. Peterson, A. A. G. Slater, F. Mingo en C. A. Gumbs.

De Heer Peterson, operator werkzaam bij de afdeling Light Oils Finishing, ontving de hoogste beloning, namelijk *f* 1000, voor een suggestie, waardoor de ligtijd van tankers in de haven aanmerkelijk werd verminderd. In juni 1954 stelde hij voor de zogenaamde No. 16 Crude Line en afsluiters te verplaatsen. Zijn suggestie werd verwerkt in een plan, dat leidde tot de verlenging van de ruwe olieleiding tot aan de leidingen van de Nos. 1, 3 en 11 installaties en tot verbetering van de snelheid, waarmede de ruwe olie door middel van pompen gelost wordt.

Dit was de tweede maal dat de Heer Peterson de extra-beloning van de Hoofdklasse I werd toegekend. In 1952 ontving hij *f* 1000 voor zijn idee ter verdere verbetering van het pijpleidingsysteem voor ruwe olie bij de Lago.

Teneinde voor een extra-beloning in aanmerking te kunnen komen moeten goedgekeurde ideeën reeds twee jaar practisch zijn toegepast.

Een bedrag van *f* 600, op één na de hoogste beloning, ging naar de Heer Slater, een werkorder-klerk van het Mechanical Department. Hij stelde vòor een machine aan te schaffen waarmede afsluiters gerepareerd kunnen worden zonder dat zij van de plaats waar zij geinstalleerd zijn behoeven te worden verwijderd.

De Heer Mingo ontving op drie na de hoogste extra-beloning, namelijk *f* 400. Hij is operator bij de Cracking Plant Division. Zijn voorstel betrof het installeren van een inrichting aan de reflux-pompen voor hercirculatie van gasolie, waardoor olie wordt bespaard en de behandeling van de unit wordt vergemakkelijkt.

De Heer Gumbs behield zijn uitmuntend CYI-record door een voorstel in te dienen dat hem op vier na de hoogste extra-beloning van *f* 200 opleverde. Zijn voorstel betrof de installatie van oliedrukleidingen in lasmachines, waardoor de onderhoudskosten daarvan worden verminderd.

De Heer Gumbs, mecaniciën A bij het Mechanical Department, leverde zes ideeën in, die alle zes werden goedgekeurd.

De in 1954 uitgekeerde beloningen voor de ideeën, die in 1955 de extra-beloning voor hen opbrachten waren voor de Heer Peterson — Fl. 200, voor de Heer Slater — *f* 250, voor de Heer Mingo — *f* 275, en voor de Heer Gumbs — *f* 125.

W.H.O. helpt Frans Guyana

Frans Guyana. — Volgens een verslag van de UNICEF (United Nations Childrens Emergency Fund-Kinderhulpfonds van de Verenigde Naties) over het laatste kwartaal van 1955, vertoont Frans Guyana een bevolkingsakkres door geboorteoverschotten. Het is het resultaat van een massale campagne tegen malaria en gele koorts en van pogingen om het voorkomen van lepra te verminderen.

Met hulp van een ploeg van de Wereld Gezondheids Organisatie, heeft de overheid van Frans Guyana een definitief plan uitgewerkt voor de verbetering van zijn diensten, verbetering dan wel instelling van veertien klinieken ten platte lande en zes gezondheidscentra, inbegrepen. De UNICEF vertegenwoordiger die onlangs een bezoek heeft gebracht aan Frans Guyana, had de gelegenheid om het gezondheidscentrum te Maripassoula te zien, dat diep in het binnenland ligt. Dit centrum verzorgt geisoleerde kampen van goudmijnwerkers in het binnenland en een nogal belangrijke bevolkingsgroep van inheemse stammen. Hiervan is er niet alleen een kleine zaal voor Europeanen en creolen, maar ook inheemse huisjes speciaal gebouwd om als hospitaal ligplaatsen te dienen voor leden van elk van de voornaamste stammen in het gebied.

In de haven van Hamburg worden deskundigen te werk gesteld voor de strijd tegen giftige spinnen in bananenladingen, en het behandelen met serum van door dergelijke spinnen gebeten arbeiders.

Godsdienstonderwijs op Openbare Scholen

Oranjestad. — In "Contact", het orgaan van de A.O.B. lazen wij, dat er besprekingen zijn gevoerd tussen afgevaardigden van de Arubaanse en Curaçaose kerkeraden over het geven van godsdienstonderwijs op de openbare scholen. Curaçao was van mening, dat dit door predikanten verzorgd dient te worden en het werd betwijfeld of het diploma, van een ter plaatse ingestelde cursus van de Inter Kerkelijk Overleg Scholen op Aruba wel waarde zou hebben. Hoewel er nader naar een oplossing gezocht wordt, is voorlopig de cursus van ds Baart stilgelegd, in afwachting van nadere berichten.

Londen. — De Engelsman Luty treedt op als scheidsrechter in de voetbalwedstrijd Duitsland-Nederland op 14 maart te Dusseldorp. De wedstrijd Nederland — Ierland, die op 10 Mei te Amsterdam wordt gespeeld, zal worden geleid door 'n Duitse scheidsrechter.

Een der vele speelmomenten in „Kleine Kinderen worden groot" gisteravond met enorm succes opgevoerd door de Amateur Toneelgroep Aruba, in Soc. Bolivariana. De Gezaghebber, de heer mr. L. C. Kwartsz en mevr. Kwartsz, lieten van hun belangstelling blijken. Op dit plaatje ziet men van l.n.r. Lien Wurtz, Annelies Ecury-Athmer en Piet Wurtz.

„Kleine kinderen worden groot" met veel sukces opgevoerd

Zelfs debutanten leverden goed spel

Oranjestad. — Voor een bijna uitverkochte zaal voerde gisteravond in Soc. Bolivariana de Amateur Toneelgroep het toneelspel in 3 bedrijven op „Kleine Kinderen worden groot". Het was duidelijk te zien, dat deze toneelgroep de lessen van Henk van Ulsen met goed resultaat in praktijk hebben gebracht. Mocht er in het begin even getwijfeld zijn, later was daar geen sprake meer van en vooral in het laatste bedrijf werd goed spel geleverd.

De koelissen vormden een kunstwerk op zich zelf. Ze waren ontworpen en geschilderd door de heer Alkema en opgezet door de heer v.d. Woude van de Bouw Mij. Aruba. Het perspektief in de beschildering was zodanig, dat het toneel groter leek, dan het in werkelijkheid was, waardoor er meer mogelijkheden overbleven. De trap naar de bovenverdieping en de buitendeur waren door de ingenieuze wijze van opstelling geen probleem meer.

De firma Mesker had de meubels geleverd en daardoor was de kamer zo smaakvol ingericht, dat het een genoegen was om er naar te kijken. De heren van Doren en Baptist hadden voor de verlichting gezorgd en deze was perfect. Het kapwerk en de grime was gesteld in de vertrouwde handen van Henk Wiggers dat hier een uiterst bekwame vakman aan het werk was geweest, viel dadelijk op.

Toen dan ook het doek opging was de eerste indruk van de toeschouwer in de zaal: een welverzorgd en smaakvol geheel. Onmiddellijk was er al aktie en deze bleef tot het laatst. Essie (Line Wurtz-Knape), die op het amateurstoneel haar sporen glansrijk heeft verdiend was echt in haar spraakstoel en was geknipt voor haar rol. Zij was de centrale figuur waarom het gehele stuk eigenlijk draait en zij heeft zich uitstekend van haar rol gekweten.

Als tweede zouden wij willen noemen Wil Heufke in de rol van Dougall, [illegible] van Essie. In zijn rol van a.s. vader was hij niet te evenaren en had de lachers ook al op zijn hand. De stemmingen van Dougall werden op sublieme wijze weergegeven.

Piet Wurtz in de rol van de zelfbewuste huisarts en vriend dr Drew lag hem uitstekend, hoewel wij menen dat Piet Wurtz elke rol zou liggen als een "allround" toneelspeler. Door de regie op zich te nemen in dit vrolijke stuk, was succes bij voorbaat verzekerd.

Anton Goelze in de rol van Clifford Magill, zoon van de huiseigenaar, vertolkte de gentleman, tevens de smoorverliefde bewonderaar van een der dochters van de familie Buckering en het ging hem wel zeer goed af.

Noemen wij verder nog Gerrit Schagen, Nanda Steenmeyer-de Ries, Annelies Ecury-Athmer en Ernst Kervel als de oude rotten op het toneel, dan is eigenlijk een aanbeveling in het geheel niet meer nodig. Dit reeds zegt voldoende. Dan kwam nog de verrassing door het debuteren van Mieke Strijland en Blanche van Berkel, die beide over uitmuntende toneelkwaliteiten beschikken, hoewel beide moesten trachten iets harder te spreken. De laatste in het keurige geheel is Wil de Rooy in zijn rol van de flegmatische huisknecht Corder. Hoewel wij hem nog niet eerder op de "arubaanse planken" mochten zien, bleek hij toch wel op andere planken te hebben gestaan.

Het stuk? Enig! Lady Buckering met 4 dochters, waarvan men er 3 kan bewonderen, betaling als een drenkeling aan een strohalm vast te klampen. De twee nog ongetrouwde dochters doen elk op haar eigen manier haar best de respectievelijke minnaar er genoeg van te laten krijgen. Dochter no. 2 is minder gelukkig met haar dichterlijk aangelegde en werkeloze echtgenoot, die niet met zijn beide voeten op de grond bleek te staan.

Het stuk eist van de regie hoge eisen en daarmede van de medespelenden, doch men is er uitstekend in geslaagd. De bezoekers van hedenavond zullen er ten volle van kunnen genieten. Naar wij vernamen zijn er nog slechts enkele kaartjes verkrijgbaar.

De soufleuse Jo Putter-Bosma heeft zich weer eens op voorbeeldige wijze van haar taak gekweten.

De inspecient Paul Ernandez, die tevens de rol van politieagent vervulde, kweet zich zonder haperen van zijn plicht.

Aan het einde van de avond werd de dames een fraai boeket aangeboden en sprak de heer G. Kok, bij ontstentenis van de voorzitter van het C.C.A. de medespelenden toe en dankte voor het gebodene, dat allen een genoeglijke avond heeft bezorgd.

Padvindersvergadering

Oranjestad. — Gistermiddag arriveerde voor een bezoek aan Aruba de Algemeen Overste van de Zusters Dominikanessen van Voorschoten en haar assistente op het Prinses Beatrix-vliegveld. Zij werden verwelkomd door de geestelijkheid en vele Zusters.

Aankoop buitenlandse effecten in Nederland

De Nederlandsche Bank verleende met ingang van 14 januari 1956 aan ingezetenen een algemene vergunning tot het kopen van buitenlandse effecten of tot het inschrijven op emissies van buitenlandse effecten in landen, die direct zijn aangesloten bij de Europese Betalings Unie. De effecten moeten in het land van aankoop officieel ter beurze zijn genoteerd.

De hoofdsom en de revenuen van de te verkrijgen effecten moeten betaalbaar zijn in de geldsoort van één der bij de E.B.U. direct of indirect aangesloten landen, dan wel in U.S. dollars of in Canadese dollars.

Nederlands positie in Europ. Betalings-Unie

De transacties, welke Nederland via de Europese Betalings Unie had te verrekenen, lieten aan het eind van 1955 een surplus van $ 423,3 miljoen.

Deze gunstige uitkomst werd alleen overtroffen door die van West-Duitsland en van Nederland's Beneluxpartner, de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie; de meeste landen toonden een saldo-tekort in hun verrekeningsverkeer via de E.B.U.

Dit resultaat van het betalingsverkeer had tot gevolg, dat Nederland per ultimo 1955 ook tot de weinige grote kredietgevers aan de Europese Betalings Unie behoorde. Zijn krediet aan de E.B.U. beliep op dat tijdstip $ 171,5 miljoen. Alleen het door West-Duitsland verleende krediet was hoger.

Radiopraatje van Arubaanse Voorlichtingsdienst

Opwekking tot voortvarendheid en durf

Oranjestad. — Zoals wij reeds eerder berichtten zou het hoofd van de Voorlichtingsdienst beginnen met een wekelijks radiopraatje, dat tegelijk door de [illegible] radiostations zou worden uitgezonden, om en om in Nederlands en Papiaments. Deze uitzendingen vinden des dinsdags plaats en beginnende in maart vangt deze aan om 18.50 uur. De volgende week is deze via Voz di Aruba in het Nederlands nog om 19.20 uur, doch dit is de enige afwijking in het tijdschema. Het eerste dinsdag jl. gehouden praatje drukken wij hieronder in zijn geheel af.

Het evenement van de afgelopen week was ongetwijfeld het bezoek van een 15-tal industriëlen en financiers uit Venezuela, vergezeld van 3 Venezolaanse verslaggevers en 3 cineasten van de „Bolivar-Film".

De „short", die in vogelvlucht de Venezolaanse toeschouwers een beeld [illegible] van ons winkelcentrum, de [illegible] van onze stranden en de „highlights" van het bezoek tijdens het afgelopen weekeinde, zal, zoals men weet, iedere dag gedurende 4 weken lang in 34 bioscopen van Caracas worden vertoond.

Zowel „La Esfera" als „El Universal" wijden met grote koppen in hun nummers van heden (dinsdag) sympathieke en uitgebreide verslagen aan dit bezoek en met vreugde constateeren wij niet alleen, dat, in tegenstelling tot wat voorheen over onze eilanden werd geschreven, de artikels een sfeer van vertrouwen, geestdrift en waardering ademen, doch ook dat de Venezolanen zelf dit bezoek als alleszins geslaagd beschouwen en eveneens grote belangrijkheid schenken aan het verstevigen en aanhalen van onze wederzijdse relaties.

Ik moge voorts de aandacht vestigen op de samenloop van een zeer gelukkige omstandigheid: nl. de woorden waarmede èn de Gezaghebber Mr Kwartsz, èn de Voorzitter der Staten de Heer Yrausquin hun redevoeringen besloten. Het stemt tot voldoening te zien hoe uit de laatste woorden van deze twee redevoeringen, die qua inhoud en qua strekking toch wel van elkaar verschillen, dezelfde geest sprak van samenwerking met en toenadering tot Venezuela.

Mr Kwartsz beëindigde zijn speech met de woorden: „U kunt er verzekerd van zijn, dat, wanneer U op dit eiland terugkeert, U hier zult worden ontvangen door mensen, die meer dan Uw gewone vrienden zijn". Deze woorden, die van vriendschap en hartelijkheid getuigen, zijn zeer goed ontvangen door de Venezolaanse gasten.

De heer Yrausquin besloot zijn rede als volgt: „Mogen deze stromingen voortgaan, van Venezuela tot de Antillen en van de Antillen tot Venezuela, dag aan dag sterker onder de bescherming van de roemrijke driekleuren van Nederland en Venezuela: rood, wit en blauw en geel, blauw en rood."

Ook deze geestdriftige en oprechte woorden van de heer Yrausquin zijn zeer duidelijk. Wij op Aruba en op de Nederlandse Antillen wensen vriendschap met Venezuela en, met behoud van onze waardigheid en deugden en traditie van ons Nederlanderschap, wensen wij de commerciële, ekonomische en menselijke relaties met onze grote nabuur en vriend Venezuela te verstevigen, te stimuleren en uit te breiden.

In het verleden is er heel veel gesproken en geschreven over de wens om tot het zoeken van nieuwe welvaartsbronnen te geraken, teneinde onze enge ekonomische basis te verbreden. Het bezoek van de Venezolaanse industriëlen is er een teken van, dat er in deze plannen schot begint te komen en dat wij nu met feiten te maken hebben. De heer Juancho Yrausquin heeft tijdens zijn verblijf in Venezuela van de gelegenheid gebruik gemaakt om kontakt op te nemen met Venezolaanse zakenlui en hen te interesseren voor de speciale toeristische attraktie van ons eiland en voor de grote investerings- en vestigings-faciliteiten, welke straks een feit zullen zijn als onze vrij-haven-zône begint te funktionneren. Een niet te onderschatten faktor is hierbij de mogelijkheid, door de heer Yrausquin met name genoemd, om met behulp van Nederlandse en Venezolaanse technici uit Venezolaanse, grondstoffen Antilliaanse produkten te vervaardigen en die naar Nederland, en het achterland van Duitsland en België te exporteren. Ook vice-versa zou de vrij-haven van Aruba als schakel kunnen dienen om bv. Nederlands spoorweg- en elektronisch materiaal naar Venezuela en andere Zuidamerikaanse republieken uit te voeren.

Het stemt tot grote voldoening, dat het Eilandsbestuur in deze aangelegenheid met voortvarendheid te werk gaat, daar, wat bv. het stimuleren van het toerisme betreft, andere gebieden in de Caribbean, die heus niet zulke mooie stranden bezitten, ons beslist vóór zijn.

Vandaar ook de opmerking van een der bezoekers eergisteren op Palm-Beach: „Hoe komt het eigenlijk, dat jullie dit niet eerder hebt aangepakt? Ik zal je zeggen, als Miami deze verrukkelijke stranden had, nou........"

Het betrachten van voortvarendheid, het breken, voor eens en voor altijd, met de vroegere, aarzelende houding van „niet durven" is daarom zo belangrijk, daar de faktor „tijd" in deze kwesties een zeer voorname rol speelt. Men moet nl. niet denken, dat het hier over enkele maanden vol zal lopen met geweldige nieuwe industrieën en stromen toeristen.

De resultaten zullen echter zeer zeker niet uitblijven en Aruba en de Arubaanse bevolking zullen de vruchten van de huidige aktiviteiten plukken. Uit deze woorden spreekt wellicht, waarde luisteraars, een grote dosis optimisme. Het antwoord van Lt Kolonel Enrique Rincón Calcaño, Consul Generaal van Venezuela, aan de heer Yrausquin, waarin hij de waardering van de Venezolaanse Regering voor diens werk en inspanningen uitsprak, stemt ook niet anders dan tot optimisme. Bovendien, een niet overdreven optimisme is voor een natie immer gezonder en weldadiger geweest dan een negatieve, halsstarrige sombere defaitisme.

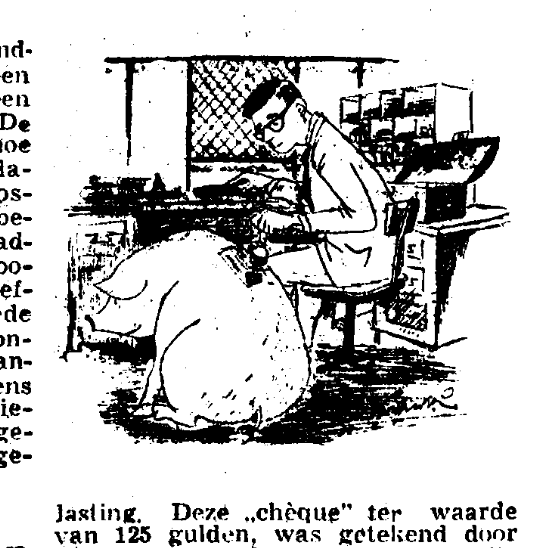
Algemeen Overste Dominicanessen aangekomen

San Nicolaas. — Morgenmiddag zal het bestuur van de plaatselijke Bond van de Nederlandse Padvinders te San Nicolaas bijeen komen, teneinde te overwegen of het mogelijk zal zijn deel te nemen aan de gouden jamboree, welke dit jaar in Engeland gehouden zal worden.

Tussen neus en lippen

Amerikanen warmen hun handen boven het eeuwige vuur

„France Soir", het Franse avondblad, heeft dezer dagen een boze brief ontvangen van een verschrikkelijk boze Parijzenaar. De abonné vertelde in zijn schrijven, hoe kort geleden drie Amerikaanse soldaten de toeschouwers en de wachtposten bij het monument voor de onbekende soldaat in Parijs geschokt hadden door hun handen te warmen boven...... het eeuwige vuur. De briefschrijver, een veteraan uit de tweede wereldoorlog, vraagt in zijn ingezonden stuk aan de geallieerde commandanten, om hun soldaten eerst eens een paar lessen in de Franse geschiedenis te geven voor ze worden losgelaten op de vaderlandslievende gevoelens van de Franse burgerij.

Steen te koop

De New Yorkse juwelier Harry Winston ontving onlangs per aangetekende luchtpost een pakket ter waarde van maar liefst 8.400.000 dollar. Het was een zending diamanten uit Londen. Er was een steen bij van 426 karaat, die alleen al anderhalf miljoen dollar waard is. Winston vindt de post nog maar de veiligste weg. „Ik ben op die manier nog nooit wat kwijt geraakt", aldus Harry, die nogal eens wat kostbaarheden aan tante Pos toevertrouwt. Winston vertelde verder, dat de kostbare steen nog geen naam heeft. „Wij zijn op zoek naar een koninklijke familie, die er de hare aan wil geven door de steen te kopen," aldus de juwelier.

Afrikaans

De bank van Blantyre in Nyassaland in centraal Afrika heeft een „cheque" geschreven op een knorrend varken, dat werd aanvaard als betaling van inkomstenbelasting. Deze „chèque" ter waarde van 125 gulden, was getekend door een zekere majoor Moxon, die zijn bijdrage gezonden had aan de ontvanger van de inkomstenbelasting. De bankemployé, die de chèque verzilverde, plakte de vereiste zegels op het varken en voorzag die van het stempel „betaald". Het varken is nu ondergebracht op de eerste verdieping van de bank, in afwachting van de boeking van deze post......

Woningnood

In Oost-Duitsland roepen de rode leiders wel verschrikkelijk hard over de leniging van de woningnood, waaraan landen in het westen nog wel eens een voorbeeld zouden kunnen nemen, maar intussen verscheen in een Neder-Saksisch dagblad toch maar de volgende advertentie: „Moeder en dochter zoeken voor onmiddellijke bewoning een groter varkenshok met vrije loop". Weshalve de rode bonzen de chef van de advertentieafdeling op zijn hart hebben gedrukt om voortaan voorzichtiger te zijn met deze soort publikaties.

Hiermede betuigen we onze welgemeende dank aan alle vrienden en bekenden voor hun grote belangstelling en warm meeleven gedurende de ziekte, bij het overlijden en de ter aardebestelling van onze geliefde moeder, schoonmoeder, grootmoeder en zuster

ELINA MARIA CAPRILES DE HERRERA
R.I.P.

Curaçao, 25 Februari 1956.

Namens de familie
J. H. R. HERRERA

Prins Bernhard over verhouding AMERIKA-EUROPA

(Vervolg van pag. 1)
woord te zoeken, moeten wij, geloof ik, onszelf eerst duidelijk maken, dat Westerse kultuur niet identiek is met Westerse technologie. Zij, die deze begrippen verwarren, vergeten, dat niet de technische kennis van de Westerse mens de rijkdom, die de basis van onze beschaving is, geschapen heeft; **het is veeleer de intellektuele en morele levenshouding, die wij erfden uit de christelijke godsdienst, het Romeinse recht en de Griekse filosofie, die — doordat zij technische vindingrijkheid en gevoel van verantwoordelijkheid bevorderden — onze technische en daarmede onze materiële krachten schiepen.**

Het is van belang, dit onderscheid te maken. Voor onszelf, omdat het ons doet beseffen, dat wij niet alleen onze technische voorsprong, maar evenzeer de kulturele vitaliteit van onze maatschappij hebben te bewaren. Voor de onder-ontwikkelde landen, die verlangend zijn om op gelijke voet te komen met onze technische prestaties, is het van belang, omdat een niet-begrijpen van het onderscheid zou kunnen leiden tot een teleurgesteld zijn over hun eigen prestaties, en daardoor over te gaan naar die eenvoudiger, maar minder humane methoden van ekonomische en politieke organisatie op totalitaire basis, die in de Sovjet-Unie voorkomen.

Het maken van het onderscheid kan zelfs van belang zijn ten opzichte van de Sovjet-leiders, daar het hen kan helpen zich te realiseren, dat de kracht van het Westen noch alleen bepaald, noch begrensd is door zijn technische verrichtingen. Deze kunnen gecopieëerd worden of misschien zelfs worden overtroffen. Maar de kracht van het Westen wordt tenslotte bepaald door minder grijpbare maar blijvende hoedanigheden.

Het is, intussen, moeilijk vol te houden, dat onze kulturele en sociologische ontwikeling gelijke tred heeft gehouden met onze snelle technische vooruitgang.

Wanneer wij de westerse maatschappij van deze tijd beschouwen, zien wij, dat zij voornamelijk naar binnen gekeerd is. Wij zien, dat oorlogen, ekonomische crises en de bureaucratisering, die daarmede noodzakelijk gepaard gaat, het kanaliseren van de sociale aanpassing in reusachtige organisaties en nog tal van andere faktoren tot een zodanige verstoring van evenwicht en de personalisatie leiden, dat de menselijke maatschappij op een machine gaat lijken. Zoals Robert Strauss-Hupe in zijn interessant boek „The Zone of Indifference" opmerkt: de verandering van karakter der westerse kultuur dreigt de politiek te verlagen tot een kansspel in massapsychologie, diplomatie tot een strijd om het oordeel der massa, er is een loslaten van het gezin als basis der maatschappij, en tendens naar eenvormigheid der groepen, het kultureel geloof, bijvoorbeeld, uitgedrukt in het woord „vrijheid", heeft een harde strijd te strijden met de ekonomische en sociale verwachtingen, die suggestief met hetzelfde woord zijn uitgedrukt in de uitdrukking „vrijheid van ontbering", kortom, wij bemerken, dat de westerse maatschappij tot op zekere hoogte in gevaar is haar kultureel richtingsgevoel te verliezen.

Het zou gemakkelijk zijn, deze symptomen van massaficatie en materialisme aan een bepaalde oorzaak toe te schrijven, zoals aan de mechanisatie of aan de eisen en genoegens van het moderne leven. Maar zou het juist zijn?

Ik geloof, dat diegenen dichter bij de waarheid zijn, die erkennen, dat er, tenminste hier in Europa, bij de massa een algemene vervreemding van de traditionele maatschappij is ontstaan.

Alleen door de massa's weer te verzoenen met — en te integreren in de maatschappij kan het Westen hopen, de innerlijke verscheurdheid, die zijn levens[illegible]en doet wegvloeien en zijn eenheid verhinderd, te beëindigen. Zonder enige twijfel zal de verwezenlijking van sociale gerechtigheid een van de belangrijkste pijlers van Europese eenwording zijn, want alleen een Europa, dat in vrede is met zichzelf en een is in gezamenlijke toewijding kan de Sovjet-tyrannie met succes weerstaan.

Daar de aard van de moderne maatschappij het fundamentele probleem van onze tijd is, is het logisch, dat dit vraagstuk dikwijls voorwerp van bespreking tussen Amerikanen en Europeanen is. Helaas worden deze discussies veelal gekenmerkt door het gebruik van argumenten, die leiden tot oververeenvoudiging. In de ogen van veel Amerikanen schept Europa veel van zijn eigen problemen door de bewegelijkheid tussen de sociale klassen onderling te belemmeren en door steeds de uitnemendheid van de eigen kultuur naar voren te brengen als compensatie voor de vermindering in macht. In de ogen van veel Europeanen daarentegen is het leven in Amerika oppervlakkig, eenvormig en bijna geheel gespeend van enige kultuur.

Extreem vereenvoudigde en zelfs geheel onjuiste argumenten als deze kunnen natuurlijk de problemen niet oplossen, ze tonen veeleer aan, hoe groot de psychologische afstand nog is, die onze continenten van elkaar scheidt, een afstand, die zeker niet verkleind wordt door het lijden gedurende de oorlog, dat door de Europeanen in eigen land moest worden ondergaan.

Niettemin, al begint een gesprek tussen Amerika en Europa met wederzijdse misverstanden en oversimplificaties met betrekking tot het ware karakter van de beide samenlevingen, dan nog is het van belang het voort te zetten en de samenwerking tussen de naties van de Noord-Atlantische Gemeenschap uit te breiden tot kultureel terrein.

Slechts door de Europese gemeenschap, juist zoals het op ekonomisch terrein na de oorlog geschiedde, de gelegenheid te geven tot wederopbouw, ook op het terrein waar geestelijke waarden de juiste plaats krijgen, kunnen wij hopen de Westerse wereld weer tot een eenheid te smeden.

Wat betreft de verschillen van inzicht tussen de Verenigde Staten en Europa, ben ik geneigd te denken, dat de meeste niet zouden ontstaan als zij tijdig bekeken waren. Ik bedoel hiermede, dat onderlinge bespreking, alvorens een publieke stap wordt gedaan, misverstanden en kritiek zouden kunnen voorkomen.

Men zegt vaak, dat in Amerika het interne overleg tussen de partijen met betrekking tot maatregelen van buitenlandse politiek zoveel tijd vraagt, dat er niet veel gelegenheid is, tevoren nog geallieerde regeringen te consulteren. Dit mag zo zijn, maar dan wijst dit alleen op de noodzaak de consultatiemethoden te verbeteren, niet om deze af te schaffen.

Deze verbetering is temeer nodig, als wij het recente dooi- en vriesweer in de buitenlandse politiek der Sovjet-Unie waarnemen. Om deze uitdaging te kunnen beantwoorden, moeten wij wegen en middelen vinden om enerzijds urgente vraagstukken onverwijld gezamenlijk te kunnen bespreken en anderzijds politiek op lange termijn tijdig en regelmatig gezamenlijk te bestuderen.

Met het oog op het belang, dat de minder ontwikkelde gebieden hechten aan het opstellen van ontwikkelingsplannen op lange termijn en de betekenis, die het speciale fonds der Verenigde Naties voor ekonomische ontwikkeling (SUNFED) voor hen en voor hun vertrouwen in de westerse zou hebben, is het van groot belang, juist op dit terrein tot groter samenwerking te komen.

De westerse wereld zal verschillen van opvatting geluidloos en snel moeten oplossen om te voorkomen, dat haar boodschap aan de wereld als geheel verloren gaat in het gerucht der interne meningsverschillen.

Naast de consultaties op regeringsniveau kunnen en moeten naar mijn mening groepen van privé personen hun aandeel bijdragen tot het kweken van wederzijds begrip tussen Amerika en Europa.

Het bemoedigende van zulke informele bijeenkomsten is, dat telkens weer blijkt, dat er in wezen veel meer punten van overeenstemming dan van verschil zijn.

Ik zelf heb het voorrecht gehad enkele van dergelijke conferenties bij te wonen, en een van de conclusies, waartoe men telkens weer kwam, was dat er geen principiële verschillen bestonden. De verschillen, die er waren betroffen meer de methoden dan de doelstellingen, meer de details dan de grote lijnen. Voorts kwam men tot de conclusie, dat door veelvuldige kontakt tal van kleine geschillen hadden kunnen worden voorkomen.

Op deze conferenties realiseerde men zich ook terdege, dat zodra de militaire samenwerking op grond van het Noordatlantisch Pact een zekere hoogte zal hebben bereikt, de noodzaak voor een soortgelijk samengaan op ekonomisch en politiek terrein nodig is om de kracht van de Atlantische Gemeenschap te versterken.

Persoonlijk geloof ik, dat de nauwere aaneensluiting van de landen dezer gemeenschap inderdaad de beste, eigenlijk zelfs de enige weg is om de gevaren, waaraan wij het hoofd hebben te bieden, te weerstaan.

Zo meen ik ook, dat Europese eenwording een noodzakelijke stap op deze weg is, noodzakelijk voor Europa zelf, dat elke dag opnieuw onder zijn verdeeldheid lijdt, noodzakelijk ook voor de Atlantische gemeenschap, die een verenigd Europa nodig heeft, zowel voor haar eigen kracht als voor haar intern evenwicht.

Het heeft geen zin, achteraf te treuren over de gemiste kansen om Europese eenwording te bereiken, noch om de schuld daarvan op iets of iemand te leggen. Maar ik ben er heel sterk van overtuigd, dat een volgende kans niet mag worden gemist.

De edelmoedige na-oorlogse hulp van Amerika bracht inspiratie aan — en was een aansporing voor — velen om hun krachten te geven aan het streven naar Europese eenheid. Op het ogenblik echter is het een probleem, dat Europa zelf zal hebben op te lossen al zullen Amerikaans begrip en morele steun daarbij van grote waarde blijven. Het ziet er naar uit, dat het wordingsproces geleidelijk zal moeten verlopen. Een gezonde basis voor politieke unificatie kan misschien worden verschaft door ekonomische integratie. De verwezenlijking daarvan kan naderbij worden gebracht door douanegrenzen te verwijderen en een gezamenlijke markt te vestigen.

Ik heb de noodzaak van nauwere ekonomische, politieke en kulturele integratie aangestipt. Dit betekent uiteraard niet, dat ik minder nadruk zou willen doen vallen op de militaire samenwerking. **Niets wettigt op dit ogenblik een verslapping van onze defensieve paraatheid.**

Maar ik ben er diep van overtuigd, dat onze militaire samenwerking, wil zij effektief zijn, aangevuld moet worden met nauwe samenwerking op andere terreinen. Een van de belangrijkste daarvan schijnt mij te zijn het vreedzaam gebruik van atoomenergie.

Hoe moeilijk en ingewikkeld de voor ons oprijzende problemen ook mogen zijn, naar mijn mening is er geen reden aan het uiteindelijke sukses der westerse wereld te twijfelen, zolang wij verenigd en sterk blijven en zolang wij ons bewust blijven te behoren tot dezelfde Atlantische Gemeenschap."

(De „American Cathedral" is een grote Protestantse kerk in Parijs, in de wijk van de Champs Elysees. — Red. ANP.)

Nederland de grootste bierexporteur ter wereld

Volgens gegevens van het Centraal Brouwerij Kantoor te Amsterdam bedroeg de totale uitvoer van bier (inclusief proviandering aan schepen) uit Nederland in 1955 664.838 hectoliter, ter waarde van f 56 miljoen.

Ten opzichte van de uitvoer in het jaar 1954, die 571.543 hectoliter ter waarde van f 48 miljoen bedroeg, betekende dit een toeneming van ruim 16%.

De export van bier van Ierland naar het Verenigd Koninkrijk buiten beschouwing latende, was Nederland voor de zesde achtereenvolgende maal het grootste bierexporterend land ter wereld.

80.000 Nederl. fietsen naar Nederland

De Juncker Rijwielfabriek N.V. te Apeldoorn ontving uit de Verenigde Staten van Amerika een order voor de levering van 50.000 rijwielen.

Dit is in korte tijd de tweede grote order voor de Verenigde Staten, die verkregen werd in concurrentie met een aantal buitenlandse bedrijven, o.a. uit Engeland.

De N.V. Union Rijwielfabriek te Den Hulst en de Rijwielindustrie v/h F. & J. van Werven te Meppel zullen ieder 15.000 rijwielen aan de Verenigde Staten leveren. Alle genoemde orders zullen nog in dit jaar volledig worden uitgevoerd.

Textielnijverheid op Utrechtse Jaarbeurs

De Stichting Nederlandse Textieljaarbeurs zal tijdens de Voorjaarsbeurs, die van 13 tot en met 22 maart te Utrecht wordt gehouden, haar tienjarig bestaan herdenken.

Het aantal deelnemers aan de beurs, die zal worden gehouden in de Beatrix- en Irenehal, is groter dan vorig jaar. De industrie van wollen stoffen zal voor het eerst vertegenwoordigd zijn. De textieldrukkers komen met een gezamenlijke inzending, de woningtextielfabrikanten zullen een uitgebreide collectie tonen en in de kledingsector, die sterk is toegenomen, zal vooral het betere genre damesbovenkleding worden tentoongesteld. Ook de fabrikanten van tricotgoederen zullen op de beurs met een inzending aanwezig zijn.

De Koning en Koningin van Filmland

Hollywood. — De buitenlandse persvereniging van Hollywood heeft Grace Kelly en Marlon Brando uitgeroepen tot "koningin" en "koning" van Filmland. "East of Eden" wordt als de beste film van 1955 bestempeld. Joshua Logan is uitgeroepen tot de beste regisseur voor zijn "Picnic". Ernst Borgnine werd onderscheiden als beste dramatische acteur voor "Marty" en Anna Magnani van Italië als beste dramatische actrice voor "Rose Tattoo".

Sportnieuws

Berlijn. — De Amerikaanse kunstrijders Alan en David Jenkins alsmede Tenley Albright zijn vier uur vastgehouden op een Oostberlijns vliegveld, toen zij op weg waren van Praag naar West-Berlijn. Bij de landing van het Tsjechisch vliegtuig te Schoenefeld eiste de Oostberlijnse politie speciale visa. Een Duits lid van het gezelschap haalde daarna de papieren op in Berlijn. Ted Patterson, de leider van de groep, zal protesteren bij de Tsjechische schaatsrijdersbond, omdat deze verzekerd had, dat alle papieren in orde waren.

New Haven. — De Australier Red Aubrey zwom de 100 yards vrije slag in 19,4 seconden. Hij bleef slechts 0,2 seconde boven het wereldrecord op deze afstand, dat op naam staat van de Amerikaan Dick Cleveland.

Sacramento. — De financiele commissie van het parlement van Californië heeft een beslissing uitgesteld inzake de aanvraag van een aanvullend crediet van 4 miljoen dollar voor de organisatie van de Olympische Winterspelen in 1960 te Squaw Valley. Verleden jaar werd een crediet van één miljoen dollar toegestaan. Vóór 3 april moeten de organisatoren 5 miljoen dollar kunnen garanderen; anders kunnen de spelers niet naar Innsbrueck gaan.

Den Haag. — De voetbalcompetitie voor het komend weekeinde is in verband met de strenge vorst afgelast.

Emmastad

C.P.I.M.

WACHTDIENSTEN:
Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 18.30 kantoor tel. 2307
Van 18.30 — 27 Feb. 07.00 J. N. F. Jung tel. 3353 — 2307
B.g.g. tel. 2400

Personeel Afdeling:
Vanaf heden t.m. Zat 3 Maart 12.00 uur, W. N. G. Broug Vermeerstraat 39, tel. 3072
B. g. g. nad. inl. tel. 2400

Materialen Afdeling:
Zat. en Zond. C. P. Riegman tel. 4550
GENEESKUNDIGE DIENST
Dr. Blok, tel 3456,
B. g. g. tel: 2409

SUFFISANTDORP
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer B. A. Haddaway kunnen worden opgebeld onder No. 3133.
B. g. g. nad. inl. tel: 2400

C.S.M.

Rederij:
Zat. C. L. Fangman tel. 0—35091
Zond. C. E. van den Pol tel. 3403
Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 18.00 kantoor tel. 2458/2151
Van 08.00 — 08.00 G. W. Overdijkink tel. 3412
Van 08.00 — 0800 G. H. van Leeuwen tel. 2054
Dokafdeling.
Van 12.30 — 17.30 tel. 2276/2098; P. Talma
Van 17.30 — 27 Feb. 07.30 G. Kreffen tel. 2898

THEATER ASIENTO
„The far Horizons".
Geen kinderen beneden 14 jaar.
Zond. „Geraldine"
Geen kinderen beneden 18 jaar

GREEP UIT DE AETHER

CUROM:
Zat. 17.00 Los Tres Diamantes: 17.15 Aperitief: 17.45 Noord-Amerikaanse gramophoonplaten, 18.00 Boletin di noticia 18.10 Actualiteiten of Gramophoonmuziek 18.30 NieuwsBulletin 18.45 En nu..... Tante Aukje 19.00 Zuidamerikaanse Juke-box 19.30 Wat de Handel biedt 21.25 Radio Nederland wereldomroep 22.25 Nieuws en Sluiting.

Zondag 9.00 Kerkdienst uit St. Ana kerk 10.00 Zondagochtendklanken 11.00 Klassiek concert 11.30 Protestantse morgenwijding, 12.00 Programmaoverzicht 12.05 Lunchmuziek 12.30 Wekelyks overzicht van de Caraibische commissie 12.45 Lichte muziek 13.00 Bringing Christ to the Nations 13.15 Sluiting.
17.00 Pabien! 17.15 Aperitief. 17.45 Gramophoonplaten programma 18.00 Boletin di noticia 18.10 Groeten van de Antilliaanse jongeren in Nederland 18.30 Nieuws 18.40 Voor de Protestantse Jeugd. 19.00 En nu tante Aukje 19.05 In onze Studio: Conj. Jovenes del Caribe 20.00 Boeken vragen Uw aandacht 20.15 Licht klassiek 21.00 De stem van Amerika 22.00 Nocturne: 22.25 Nieuws en Sluiting.

RADIO HOYER
Zat. 17.00 Tea at five 17.30 A.P. nieuws 17.40 Met Duitse musici 18.15 Noordamerikaanse muziek 18.45 Rosario di mucha 19.10 Programma varia 19.30 Hoorspel 19.45 Programma van Gasmaatschappij 20.15 Gevarieerde muziek 20.30 Hoorspel. 20.45 Gevarieerde muziek 22.00 Sluiting.
Zondag 10.00 Kath. Zondagmorgenwijding. 10.15 Klassieke muziek 11.15 Prot Zondagmorgen wijding 11.30 Hindustaans programma 11.45 Arabisch programma 12.00 A. P. nieuws 12.10 Franse chansons 12.30 Venezolaanse muziek 13.00 Sluiting.
16.00 Ron Rey de Copas 1.700 Met de Jarigen in de lucht 17.30 Zoeklicht op onze sterren 19.00 Met de jarigen in de lucht 19.30 Programma van S.E.L. Maduro & Sons 20.30 Gevarieerde muziek 22.00 Sluiting.

Ultimatum aan Veloso

Rio de Janeiro. — Aan de leider der opstandelingen in het oerwoud van Brazilië, majoor Veloso, zal een ultimatum worden gesteld om „zich over te geven of te worden gebombardeerd". Veloso schijnt zijn nieuwe hoofdkwartier te hebben gevestigd in Jacareacanga, dat geen noemenswaardige burgerbevolking telt. Een militaire woordvoerde deelde mee, dat aan Veloso drie keuzen openstaan: zich overgeven, gevangen worden gemaakt of verder het oerwoud intrekken.

Officiele Mededelingen VAN DE Curacaose Voetbalbond

WEDSTRIJD UITSLAGEN

Internationale Wedstrijden:

Tigre — S.U.B.T. .... 1—1.
Tigre — Bondselftal .... 2—0.

Competitie Reserve A-Klasse:

S.U.B.T. 2 — Estudiantes 2 .... (afgelast).

Kampioens-Competitie B-klasse:

Deportivo Curaçao 1 — Riverside 1 .... 0—2.
Riverside 1 — Deportivo Curaçao 1 .... 3—1.

WEDSTRIJD PROGRAMMA

PROMOTIE-DEGRADATIE-WEDSTRIJDEN

Zondag, 26 febr. 1956 om 4.00 uur n.m.: Riverside 1 — Veendam 1 (Stadion)
Woensdag, 29 febr. 1956 om 8.00 uur n.m.: Veendam 1 — Riverside 1 (Stadion)

INSCHRIJVING:
S.V. VEENDAM: Hendrik Donald Wilsoe als gewoon lid (ex-lid Vitesse).

STRAFFEN:
De speler E. JANSEN van de vereniging „Jong Holland" voorwaardelijk voor drie maanden, met een proeftijd van een jaar, ingaande 9 febr. 1956.
De speler E. VLINDER van de vereniging „S.U.B.T." voorwaardelijk voor twee maanden, met een proeftijd van een jaar, ingaande 9 febr. 1956.

MEDEDELING:
OPROEP TOT DE JAARLIJKSE ALGEMENE LEDENVERGADERING, welke gehouden zal worden op 26 maart 1956 om 8.00 uur n.m. in het Clubhuis van de C.V.B. te Amsterdam nr 1. Agenda volgt per circulaire.

HET BESTUUR.